

Aut verò idem AÛor non comprehenditur, nec venit inter eos filios natiuros; & tamen cum refator per fupra relatar profellione, & declarationem confervandi bona in pofleris, ac familia, de quibus fupra in §. in quam fententiam, cum feg. et in §. aquè potens, induxerit perpetuum, ac defcendentium fideicommissum favore omnium de familia, ad illud admitti debet D. Jofeph, tamquam pronepos defcendens fideicommissitens, ut utendo fimili argumento firmavit Rota in d. dec. 67. sub nu. 16. vcr. aut verò cum feg. p. 1. r. c.

Quoad fideicommissum Annibalis, nihil DD. addendum putarunt, cum bene fuffiant fundamenta decifionis, pro cuius confirmatione in omnibus reponderunt, unica tantùm parte informante, altera fapibus monita, & unica ad hanc ultimam Rotam expectata, & comparare non curante.

R. P. D. M U T O.

Romana feu Reatina fideicommissi de Vincentinis.

Ven. 14. Janii 1697.

A R G U M E N T U M.

acceditur à fuperiùs firmatis, & magiftraler edocetur quo cafi conftituta, quæ in duabus præcedentibus decifionibus dignofcuntur relata, valeant neporum aliorumve defcendentium inducere vocationem.

S U M M A R I U M.

- 1 Inoffenfo non debetur ei qui propriam non offendit vocationem.
- 2 In materia fideicommissaria, ut potè odiosa, nepotes filiorum appellacione non veniunt.
- 3 Etiam si agatur de fideicommissi aſcendentes.
- 4 Et de vocatione activa.
- 5 Et de passiva.
- 6 Ac etiam de mixta.
- 7 Filiorum nominem veniunt ad magis ceteri defcendentes si effectum ad pofitè sortita fuerit per successionem filiorum, & eorum liberorum.
- 8 Vel si agatur ad exclusionem extraneis.
- 9 Concurrentibus coniecturis, sub nomine filiorum veniunt nepotes.
- 10 Ac etiam ceteri defcendentes.
- 11 Nepotes & ceteri defcendentes vocati dicuntur, si substituti appareant filii natiuri, dummodo tamen illorum vocationis fit qualificata cum verbis tractum successivum in futurum importantibus, nempe de uno in alium, de herede in heredem, de gradu in gradum, vel cum dictionibus, in perpetuum, in infinitum, vel similibus.
- 12 Sectis è contra, & n. 13.
- 13 Collectivo nomine vocati, activè non passivè vocati censentur, defcendentibus dictionibus perpetuatate temporis importantibus.
- 14 Per substitutionem filiorum natiurorum potest induci vocatione nepotum, non verò aliorum defcendentium.
- 15 Coniectura quatenus ad exclusionem fideicommissi debent prævalere.
- 16 Differentibus modis loquendi solet excludere vocationem nepotum sub nomine filiorum.
- 17 Prohibitio alienationis iniuncta tantùm filii primi gradus denotat testatorem nepotes illorum nomine vocare noluisse.
- 18 Quoties recipiat substituti repetita non appareat filii filiorum, defcendunt nepotes non fuisse vocatos.
- 19 Verba filiorum filii & verifabilia non sunt cum pronepotibus ulterioſioribus que defcendentibus, sub illorum nomine ipsi non veniunt.
- 20 Pronepotes & defcendentes, filii & interpretativi dicuntur filii.
- 21 Integri testamenti contextus respicit debet ad dignoscendum, an filiorum nomine vocati fuerint ultiores defcendentes.
- 22 Testator si in nulla testamenti parte apposerit verba pertinentem importantia, censetur nepotes & defcendentes ultiores ad successorem invitare noluisse.
- 23 In fideicommissis, ea qua deficiunt, dicuntur consulto omiffa.
- 24 Ut filiorum appellacione venire possint nepotes, & ultiores defcendentes, coniectura debet esse plures, urgentes & violenta, licet agatur de dispositione aſcendentes.
- 25 In dubio semper pro exclusione nepotum, & restrictione fideicommissi est iudicandum.
- 26 Prohibitio alienationis directæ ad personam, & restricta ad filios, prohibere non potest argumentum vocationis nepotum.

- 28 Licet ad sint verba, nullo unquam tempore.
- 29 Filiorum nomine veniunt nepotes & ultiores defcendentes, si refator habuerit intencionem confervandi agnationem.
- 30 Nepotes & ultiores defcendentes non includuntur sub vocatione filiorum ex simpli vocatione masculinorum, & n. 31.
- 31 Testator agnationis confervationem voluisse non censetur, si insimul cum masculis feminam quoque insinuerit.
- 32 Exclusio filiarum testatoris levissima reputatur coniectura pro vocatione nepotum, & n. 34.
- 33 Ex quo testator in aliqua testamenti parte habuerit pro synonymis verbum filii, et verbum defcendentes, non extendit argui licet vocatio nepotum, et n. 36.
- 34 Legitima non debetur nepotibus, existentibus filijs.
- 35 Jus petendi legitimam non transmittitur ad eos qui non sunt filiorum hæredes.
- 36 Successoribus nomine qui veniunt.
- 37 Vocatio filiorum in stirpe, et non in capite, quando arguat comprehensionem nepotum, et ultiorum defcendentium.
- 38 Verba, in hunc qui sequitur modum, limitant præcedentia secundum inferioris dicenda, et n. 42.
- 39 Ratio confervandi bona concepta per participationem, famulatur cum dispositione, et novum fideicommissum extra personas expresse vocatas non inducit.
- 40 Etiam si continet verba apta ad recipiendum magis latum intellectum.
- 41 Exclusio Ecclesie, seu Monasterii, non fit de per se principaliter, non est apta novum arguenda fideicommissum.
- 42 Minusve exclusio fit.
- 43 Quoties mentio familia stare dicatur accessorie.
- 44 Familia et pofteritatis mentio, si fit accessoria, non extendit fideicommissum ultra gradum, personam et casus expressos.
- 45 Favore agnationis non sunt summenda, ac multiplicanda substituciones et ultra dispositionem testatoris, et casum expressum.
- 46 Prohibitio Trebellanica non facit defcendere inclusionem nepotum in vocatione filiorum, et n. 51. et 52.
- 47 Plus non debet esse in referente, quod gradus qui ultra progreditur, debeant oculis corporis legi.
- 48 Reciproca repetita de iure non censetur.
- 49 Nomen familie absque additione cognominis comprehendit tam agnatos, quam cognatos, tam masculos, quam feminas.
- 50 Maxime si nendum familia, sed pofteritas fuerit vocata.
- 51 Vel si cum nomine familia coniunctum effet nomen defcendentium.
- 52 Vel cognationis.
- 53 Nomen, cognationis, idem sonat, ac defcendens naturalis.
- 54 Repletio qualitatis masculinitatis non dicitur volita in dictione personæ, et gradibus remotioribus.
- 55 Exclusio feminarum, qua doctæ fuerunt, non probat voluntatem testatoris excludendi ceteros non dotatas.
- 56 Filius præsumitur informatus de voluntate paterna.
- 57 Non est in præfente hæredis fideicommissum inducendi vel alterandi.

D E C I S I O XXI.

Alexander de Vincentinis in eius pofremo, cum quo decessit, testamento, condito sub anno 88. præteriti feculi, scripsit pro æquali portione fibi hæredes Lidiam uxorem, ac quinque ipsorum filios, Marcum Antonium nempe, Tiburtium, Quintillum, Anibalem, & Hippoliturum, quibus deinde substituit, ut sunt verba, filios legitimos, et naturales, ex legitimo matrimonio natiuros, declarandos, et mandandos, quod si aliquis dictorum hæredum moreretur absque filijs legitimis, et naturalibus, moriatur alter alteri. Quam dispositionem biduo post, superaddidit quibusdam declarationibus, confirmavit in codicillis prout non contenditur inter partes.

Successive de anno 19. labentis feculi dictus Annibal unus ex memoratis Alexandri filijs, & hæredibus, suam pariter testamentum exaravit, in quo Franciscum, Dominicum, & Horatium, atque Vincentium liberos hæredes instituit, iniungendo in super expresse, quod omnia eius bona, sint substituta, supposita in omnibus, et per omnia fideicommissa facta per dictum quendam Alexandrum ipsius testatoris patrem, quod quilibet fideicommissum hinc pro infero, expresse haberi voluit in omnibus, et per omnia, illudque per prædictionis eius filios, et hæredes, ac alios successores, et defcendentes, iuxta tenorem fideicommissi nominatos in omnibus, et per omnia mandavit sub eis dem penis, et caducitatibus in dicta fideicommissa appofitis servari, ut sunt eadem Testamenti verba, nec inter partes controverta.

Defun-

Defunctus ex quinque pronomatis Alexandri filijs, Anibale, atque Horatio dumtaxat, cum liberis, primo nimirum cum præteritis quatuor filijs, quorum Franciscus deinde etiam decessit cum Anibale Jun. Comitisse Annæ Mariæ Patre, ac R.P.D. Joanne Augustino per ipsum progenitis, & altero cum Josepho, petiit iste per obitum antedicti R.P.D. Joannis Augustini solius ex linea Francisci masculi superstitis, in superioribus annis sequentum, immiffionem coram R.P.D. Organo per A.C. deputato, tam fuper bonis Alexandri Proavi, quam Anibalis Sen. Avi per eundem R.P.D. Joannem Augustinum pofsessis, adversus præfatam Comitiffam Annam Mariam ex testamento hæredem, in quo iudicio tamen Adof fucubuit, reaque sententiam absolutorium reportavit: Verum appellante Josepho ad Rotam, licet prævis duabus decifionibus editis sub diebus 2. Aprilis, & 4. Julij præcedentis anni, prolata fuiffet per R.P.D. meum Caprarum fententia immiffiva favore appellantis, hanc nihilominus hodie coram me, cui controverfiam in ulteriori instantia delegata extitit, ponderatis sedulo recitatæ dispositionibus, factique circumstantijs accuratè rimatis, post suspensam resolutionem in audientia diei 25. Februarij mensis Aprilis, DD. firmandam esse automarum ex injuſtitia capite resultantis ex eo, quod Josephus nullatenus probat durationem, seu præfententiam fideicommissi, minifque vocationem, & purificationem concludit, ut in his salutaribus defcipienti concedi non poterat immiffio, Altograd. Jun. cont. 97. nu. 4. Peregri. de fideicom. ar. 43. nu. 2. & 35. Rot. coram Setaph. dec. 1498. nu. 1. coram Ubaldo. dec. 885. nu. 1. coram Priolo. dec. 124. nu. 2. coram Cetro, dec. 885. nu. 2. & in rec. dec. 115. nu. 1. & 6. par. 8.

Tantum autem abest, quod Josephus requisitas durationem, vocationem, atque purificationem fideicommissi concludat, ut potius de contrario conftet: quandoquidem respectu dispositionis Alexandri Proavi, cum iste, ut prædictum fuit, filii hæredes nominatè quinque eius liberos, eosque favore suorum filiorum reſtituere gravasset, quin ultra progressus fuiffet hoc reſtitutionis onus, Josephus nepos, & respective pronepos ad sui commodum prætereundum non valet: nam ceteri iuris est, quod in hac materia fideicommissaria inducitur oneris, proindeque odiosa, quiddum fit in favorabilibus, nepotes, & pronepotes, alique ultiores defcendentes sub nomine filiorum non veniunt, ut sine text. litterales in l. Gallus, §. idem cradendum, iunctis §. de lege in verbis supplicanda, ff. de liber. & pofthum. l. quod si nepos, ff. de testam. tutel. & §. ultio. instit. qui testam. reſtantur Kimald. Jun. conf. 389. nu. 18. eum feg. lib. 4. Menoch. conf. 215. nu. 7. eum feg. Cyeiac. controu. 8. à nu. 38. Palm. Nep. alleg. 19. nu. 6. Cont. difcept. fenois, 25. num. 179. Altograd. Jun. controu. 64. nu. 10. & controu. 97. eum feg. Saminiat. controu. 19. nu. 11. Mant. conf. 526. nu. 3. eum feg. Peregri. de fideicom. ar. 28. nu. 33. & eum feg. 33. nu. 2. & §. lib. 4. Rufat. de subit. qua. 3. 21. nu. 93. & 95. Modern. Forolivien. dec. Florentin. 4. à nu. 1. illamque conſtanter complexa fuit Rota, ut videtur est, in rec. dec. 386. nu. 25. par. 1. dec. 507. nu. 2. & feg. nu. 687. à nu. 1. par. 2. dec. 479. nu. 1. & 9. par. 4. tem. 2. dec. 661. nu. 8. par. 4. tom. 3. dec. 279. nu. 6. par. 5. dec. 296. nu. 30. par. 11. coram Merlin. dec. 373. nu. 8. Scraph. dec. 1468. nu. 9. coram Dunois. fen. dec. 81. nu. 1. & coram Jun. dec. 648. nu. 17. coram Merlin. dec. 466. nu. 2. & coram Cetro. dec. 516. nu. 4. quamvis agatur de fideicommissio aſcendentes, per text. in d. leg. quod si nepos, ff. de testam. tutel. firm. Mant. Menoch. dec. 215. nu. 97. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 4. Rot. in rec. dec. 507. nu. 2. par. 2. dec. 84. nu. 1. par. 5. dec. 242. nu. 6. & dec. 262. nu. 1. par. 17. dec. 409. Dunois. Jun. cit. dec. 648. nu. 1. coram Bich. dec. 579. nu. 12. coram Celio dec. 34. nu. 4. & in Tropien. immiffionis 16. Novembris 1695. §. Testator figuidem, coram bon. mem. Emerix; aut devocatione activa, magisque passiva, vel mixta, sicuti de prima Menoch. d. conf. 215. nu. 15. & 22. eum feg. Surd. conf. 403. nu. 20. Ciroch. difcept. 14. nu. 4. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 5. Rota in rec. dec. 507. nu. 4. & 12. par. 2. de secunda Jason. conf. 200. nu. 10. lib. 2. Ondè. conf. 56. nu. 7. Gratian. difcept. fenois 629. nu. 3. Saminiat. controu. 16. nu. 11. Rot. in rec. dec. 529. in An. par. 14. & de tertio Giorganon. conf. 24. nu. 62. lib. 2. Altograd. Jun. d. controu. 97. nu. 10.

Saminiat. controu. 19. nu. 12. & 11. Modern. Forolivien. d. dec. 4. nu. 6. Rot. coram Merlin. dec. 460. nu. 2. Signanter cum dispositio iam sum effectum sortita fuiffet tam in filijs primi gradus institutis, quam in ipsorum liberis substitutis; quo enim casualis nepotum, ac ulteriorum defcendentium exclusio, citra dubium procedit, iuxta doctrinam Bartol. in l. liberorum nu. 18. ff. de verbor. signific. quam fequuntur Saminat. d. controu. 19. nu. 14. Peregri. de fideicom. ar. 22. nu. 58. Rufat. de subit. qua. 3. 21. nu. 31. Rot. coram Millin. dec. 373. sub nu. 7. coram Cert. dec. 516. nu. 7. in rec. dec. 496. nu. 24. p. 1. d. dec. 473. nu. 19. par. 4. tom. 2. & dec. 262. nu. 10. par. 17. Et quæſtio non fit super vocatione nepotum, seu pronepotum in exclusionem extraneorum, ut animadvertit Menoch. fup. cit. conf. 215. nu. 19. Cont. difcept. fenois. 23. nu. 174. Rot. cor. Dunois. Sen. dec. 81. & in recen. d. dec. 262. utriusque 8. nu. 2. par. 17.

Abique eorum quod Josephus vocationem suam, & per consequens durationem, seu præfententiam fideicommissi Alexandri Proavi, defumere valeat tum ex præfupposita indefinita substitutione filiorum progreditorum ex filijs refatoris, ibi: Subſtitui filijs legitimis masculis ex legitimo matrimonio natiuros; quam etiam ex nonnullis coniecturis in decifionibus R.P.D. mei Capraræ relatis, atque applexis, ob quas sub nomine filiorum venire nepotes non impugnant Altograd. Jun. d. contr. 97. nu. 21. Angel. Rodolph. alleg. 20. nu. 2. & alleg. 22. nu. 8. Mant. de conſil. ult. volunt. lib. 8. tit. 8. nu. 12. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 4. Rot. coram Dunois. Sen. dec. 81. nu. 10. & cor. Jun. dec. 648. nu. 21. coram Merlin. dec. 206. nu. 4. par. 17. & quod de nepotibus aſeritur, intelligitur etiam de pronepotibus, ultioribusque defcendentibus, tradunt Catald. conf. 249. nu. 9. in fin. & conf. 258. nu. 15. Palm. Nep. alleg. 168. nu. 4. cum feg. & allegat. 169. à nu. 1. Chriſtofor. Medic. exam. 1. à nu. 19. Rufat. de subit. qua. 326. nu. 1. & 2. Peregri. de fideicom. ar. 22. nu. 45. & ar. 28. nu. 32. Rot. in rec. dec. nu. 3. par. 5. dec. 132. nu. 43. par. 10. & coram Merlin. dec. 206. nu. 37.

Etenim quidquid foret, si hæc indefinita substitucio qualificata effet cum verbis tractum successivum in futurum importantibus, nempe de uno in alium, de herede in heredem, de gradu in gradum, vel cum dictionibus in perpetuum, in infinitum, aut similibus, ut exemplificant ex professo Rocc. conf. 42. nu. 5. Peregri. de fideicom. ar. 18. nu. 19. Rot. in Bonon. fideicommissi de Bavofis 16. Juni 1690. §. ex cuius, coram Reverendis. D. meo Decano, & in his terminis loquuntur auctoritates allegatae in oppositum, ac in decifionibus R. P. D. mei Capraræ, §. Conſilii, quando hujusmodi verba, seu dictiones, ut in hypothefi, deficiunt erit vocati fuiffent filii natiurati, magisque nepotes, nihilominus ultiores defcendentes, sub ipsorum filiorum, feu nepotum nomine, non comprehenduntur, cum vocatio intelligi debeat de activa, non autem de passiva, & collatio in tempus futurum solum evincat, quod testator voluerit substituere nedum natos, sed etiam eos, qui nati potuiffent ex fuis filijs post conditum testamentum, ut in specie notat de fuis filijs natiuris, Redenaf. conf. 30. nu. 19. Rot. d. conf. 42. nu. 6. etiam si addat particulam nati, seu natus, Saminat. controu. 19. nu. 3. & 20. Rot. in recen. dec. 262. nu. 6. par. 17. & in generalibus terminis vocationis filiorum collatae in incertum, & futurum eventum, Menoch. d. conf. 225. nu. 40. 102. & feg. Laderch. conf. 236. nu. 6. & Casanatta conf. 58. num. 38. Saminat. eadem controu. 19. nu. 23. Altograd. Jun. contr. 97. nu. 44. & 45. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 63. Rota post Giovangon. conf. 24. nu. 73. lib. 2. coram Dunois. Jun. dec. 648. nu. 4. & in recen. dec. 507. nu. 14. par. 2. Non fecus ac si fideicommissi conditor invictas collectivo nomine defcendentes, qui active, & non passivè vocati dicit debent defcendentibus dictionibus infinitatem, & perpetuatate temporis importantibus, ac exceptam Theoricam Cuman. in l. cum in §. in fideicommissi. de leg. 2. Rufat. de subit. qua. 383. per tot. Rot. coram Ubaldo. dec. 313. nu. 1. in recen. dec. 18. num. 16. eum feg. par. 12. & in Bonon. fideicommissi de Burgonzonis 19. Februarij 1680. §. Quod verò cum feg. coram bon. mem. Emerix. Præterea nec agitur de salvanda dispositione testantis, & ne fideicommissum expiret in filijs primi gradus, in quo etiam casu procedunt dec. 453. coram Mauzand. 1696. par. in. 213. post Rot. de pæ. de futur. successi. in adversum adductæ, in eoque contrariam opinionem ad summum procedere posse admittunt Surd. conf. 403. sub nu. 21. Sels. dec. Aragenen. 64. nu. 108. dictus Modern. Forolivien. dec. Florent. 4. nu. 65. Rot. in rec. dec. 667. nu. 2. p. 2. & dec. 378. nu. 11. par. 13.

Coniectura insuper per Josephi defensores adductæ, ac in decifionibus R. P. D. mei Capraræ applexæ pro comprehensione nepotum, seu pronepotum, aliorumque defcendentium, præterquam quod destruantur ab aliis ex parte Comitiffæ emulatis, que tamquam tendentes ad exclusionem fideicommissi, prevalere debent, ut observant Altograd. Jun. d. controu. 97. nu. 65. Modern. Forolivien. d. dec. 4. nu. 88. cor. Dunois. Sen. dec. 81. n. fin. & in recen. dec. 279. nu. 31. eum feg. par. 6.

iuxta doctrinam Bartol. in l. liberorum nu. 18. ff. de verbor. signific. quam fequuntur Saminat. d. controu. 19. nu. 14. Peregri. de fideicom. ar. 22. nu. 58. Rufat. de subit. qua. 321. nu. 31. Rot. coram Millin. dec. 373. sub nu. 7. coram Cert. dec. 516. nu. 7. in rec. dec. 496. nu. 24. p. 1. d. dec. 473. nu. 19. par. 4. tom. 2. & dec. 262. nu. 10. par. 17. Et quæſtio non fit super vocatione nepotum, seu pronepotum in exclusionem extraneorum, ut animadvertit Menoch. fup. cit. conf. 215. nu. 19. Cont. difcept. fenois. 23. nu. 174. Rot. cor. Dunois. Sen. dec. 81. & in recen. d. dec. 262. utriusque 8. nu. 2. par. 17.

Abique eorum quod Josephus vocationem suam, & per consequens durationem, seu præfententiam fideicommissi Alexandri Proavi, defumere valeat tum ex præfupposita indefinita substitutione filiorum progreditorum ex filijs refatoris, ibi: Subſtitui filijs legitimis masculis ex legitimo matrimonio natiuros; quam etiam ex nonnullis coniecturis in decifionibus R.P.D. mei Capraræ relatis, atque applexis, ob quas sub nomine filiorum venire nepotes non impugnant Altograd. Jun. d. contr. 97. nu. 21. Angel. Rodolph. alleg. 20. nu. 2. & alleg. 22. nu. 8. Mant. de conſil. ult. volunt. lib. 8. tit. 8. nu. 12. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 4. Rot. coram Dunois. Sen. dec. 81. nu. 10. & cor. Jun. dec. 648. nu. 21. coram Merlin. dec. 206. nu. 4. par. 17. & quod de nepotibus aſeritur, intelligitur etiam de pronepotibus, ultioribusque defcendentibus, tradunt Catald. conf. 249. nu. 9. in fin. & conf. 258. nu. 15. Palm. Nep. alleg. 168. nu. 4. cum feg. & allegat. 169. à nu. 1. Chriſtofor. Medic. exam. 1. à nu. 19. Rufat. de subit. qua. 326. nu. 1. & 2. Peregri. de fideicom. ar. 22. nu. 45. & ar. 28. nu. 32. Rot. in rec. dec. nu. 3. par. 5. dec. 132. nu. 43. par. 10. & coram Merlin. dec. 206. nu. 37.

Etenim quidquid foret, si hæc indefinita substitucio qualificata effet cum verbis tractum successivum in futurum importantibus, nempe de uno in alium, de herede in heredem, de gradu in gradum, vel cum dictionibus in perpetuum, in infinitum, aut similibus, ut exemplificant ex professo Rocc. conf. 42. nu. 5. Peregri. de fideicom. ar. 18. nu. 19. Rot. in Bonon. fideicommissi de Bavofis 16. Juni 1690. §. ex cuius, coram Reverendis. D. meo Decano, & in his terminis loquuntur auctoritates allegatae in oppositum, ac in decifionibus R. P. D. mei Capraræ, §. Conſilii, quando hujusmodi verba, seu dictiones, ut in hypothefi, deficiunt erit vocati fuiffent filii natiurati, magisque nepotes, nihilominus ultiores defcendentes, sub ipsorum filiorum, feu nepotum nomine, non comprehenduntur, cum vocatio intelligi debeat de activa, non autem de passiva, & collatio in tempus futurum solum evincat, quod testator voluerit substituere nedum natos, sed etiam eos, qui nati potuiffent ex fuis filijs post conditum testamentum, ut in specie notat de fuis filijs natiuris, Redenaf. conf. 30. nu. 19. Rot. d. conf. 42. nu. 6. etiam si addat particulam nati, seu natus, Saminat. controu. 19. nu. 3. & 20. Rot. in recen. dec. 262. nu. 6. par. 17. & in generalibus terminis vocationis filiorum collatae in incertum, & futurum eventum, Menoch. d. conf. 225. nu. 40. 102. & feg. Laderch. conf. 236. nu. 6. & Casanatta conf. 58. num. 38. Saminat. eadem controu. 19. nu. 23. Altograd. Jun. contr. 97. nu. 44. & 45. Modern. Forolivien. d. dec. Florent. 4. nu. 63. Rota post Giovangon. conf. 24. nu. 73. lib. 2. coram Dunois. Jun. dec. 648. nu. 4. & in recen. dec. 507. nu. 14. par. 2. Non fecus ac si fideicommissi conditor invictas collectivo nomine defcendentes, qui active, & non passivè vocati dicit debent defcendentibus dictionibus infinitatem, & perpetuatate temporis importantibus, ac exceptam Theoricam Cuman. in l. cum in §. in fideicommissi. de leg. 2. Rufat. de subit. qua. 383. per tot. Rot. coram Ubaldo. dec. 313. nu. 1. in recen. dec. 18. num. 16. eum feg. par. 12. & in Bonon. fideicommissi de Burgonzonis 19. Februarij 1680. §. Quod verò cum feg. coram bon. mem. Emerix. Præterea nec agitur de salvanda dispositione testantis, & ne fideicommissum expiret in filijs primi gradus, in quo etiam casu procedunt dec. 453. coram Mauzand. 1696. par. in. 213. post Rot. de pæ. de futur. successi. in adversum adductæ, in eoque contrariam opinionem ad summum procedere posse admittunt Surd. conf. 403. sub nu. 21. Sels. dec. Aragenen. 64. nu. 108. dictus Modern. Forolivien. dec. Florent. 4. nu. 65. Rot. in rec. dec. 667. nu. 2. p. 2. & dec. 378. nu. 11. par. 13.

Coniectura insuper per Josephi defensores adductæ, ac in decifionibus R. P. D. mei Capraræ applexæ pro comprehensione nepotum, seu pronepotum, aliorumque defcendentium, præterquam quod destruantur ab aliis ex parte Comitiffæ emulatis, que tamquam tendentes ad exclusionem fideicommissi, prevalere debent, ut observant Altograd. Jun. d. controu. 97. nu. 65. Modern. Forolivien. d. dec. 4. nu. 88. cor. Dunois. Sen. dec. 81. n. fin. & in recen. dec. 279. nu. 31. eum feg. par. 6.

Qua.

Quam prima refultat ex ipfa difcretiva vocatione filiorum, eorumdemque liberorum, & refpectivè nepotum, quæ tantu efl, ut fub illorum appellatione ultiores

Secunda pronant ex prohibitione alienationis, dumtaxat inflinca filiis primi gradus, ut in teftamento, ibi: Nemo ad filiorum, & hæredum valeat, & hereditate difp.

Tertia defendit ex fubftitutioe reciproca in teftamento facta folim inter priores hæredes, feu filios primi gradus, ibi: Quod fi aliquis ad hæredum moreretur abfque filiis legitimi

Quarta exurgit ab hac eadem difpofitione, feu declaratione facta in Codicillis: nam cum aliquis fuorum filiorum atque hæredum decederet abfque filiis mafculis, voluerit

Quinta provenit à declaratione appofita in eifdem Codicillis, quod Monafterium, vel Ecclefia, tam in conditione, quam in vocatione, non intelligatur loco filii; quæ

Relevare DD. nec vife fuerunt coniectura contrariæ, præmiſſo quippe, eas eſſe debere nedum plures, fed quidem urgentes, atque violentas, ad hoc ut verborum teſtatoris, licet afcendentes, proprietate recedatur, ut requirit

dern. Forolivien. d. dec. florent. 4. m. 66. cum ſeqq. Rot. in rec. dec. 667. p. 2. & dec. 262. p. 17. utrobique num. 4. coram Duno. ſen. dec. 81. nu. 10. coram Jun. dec. 648. n. 10. & coram Celſo dec. 34.

Cuiufmodi generis nullæ in coniecturis pro extenſione fideicommiſſi ad nepotes, & refpectivè pronepotes allatis occurrit; fed potius omnes infubſiſtentes, atque inefficaces deteguntur, prout eſt dumtaxat ex prohibitione alienationis, quæ quia realis non eſt, neque directæ ad bona, quinimò nec generalis, & abſoluta; ſed ut oftenuim ſupra fuit, perſonaliffima, reſtrictaque ad filios primi gradus hæredes inflitutos, ob quam reſtrictionem certu iuris eſt, quod

Nulla unquam temporè, ſub quibus concepta eſt, perpetuitatem præferentiffima: nam iuxta ſubſectam materiam operantur ſolum perpetuitatem durante vita eorumdem heredu inflitutorum, quibus ipſa prohibio demandata fuit, ut apoſtè reſpondent Alex. conſ. 36. n. 2. lib. 1. Surd. conſ. 123. n. 14. & 15. Rimin. Jun. conſ. 279. n. 67. Cyriac. conſ. 52. n. 8.

Conſimilis irrelevantia detegitur ex deducta ex inſtitutione filiorum mafculorum, eorumdemque liberorum pariter mafculorum ſubſtitutione, qua quod ex eis teſtator habuerit rationem conſervande agnationis, ob quam nepotes, ulterioresque deſcendentes comprehenſi dicantur, ex Manſ. conſ. 526. n. 12. Mart. Medin. dec. ſen. 1. n. 51. Rot. in Pedemontana, ſeu Albanen. bonorum 8. Aprilis 1680.

Non ordinu nature repugnans, quod uno, eodemque tempore præxiſtant filii immediati ipſius teſtatoris, & deſcendentes in ulterioribus remotis gradibus: indeque cum verba, filiorum ſibi, verifiabília non ſunt cum pronepotibus, ulterioribusque deſcendentibus, conſequeſ eſt, quod ſub illorum nomine non veniant, Gratian. diſcep. 629. n. 6. & 7. Fufar. de ſubſtit. q. 371. n. 25. Barty de ſucceſſ. lib. 8. tit. 7. ſub n. 2. in fin. Mart. Medic. dec. ſen. 1. n. 18. Rota Florent. poſt Torr. de primogen. ital. dec. 57. n. 57.

Sexta demum dicitur ex integro teſtamenti contextu in hoc caſu reſpiciedo, ut monet text. in l. multa 44. ff. de manumiff. iſt. l. licet Imperator 74. ff. de legat. 2. Rota in recent. decif. 196. nu. 20. part. 11. ex quo habetur, quod teſtator nullum adiecit verbum importans perpetuitatem, feu inflinitatem fideicommiſſi, ob quam oſtendi potuiſſet eius voluntas comprehendendi etiam ultiores deſcendentes, per ea que conſiderat ad propoſitum Manſ. conſ. 526. n. 11. Rota poſt Merlin. de legat. dec. 7. num. 3. & 4. Hac namque omniſio contrarium potius voluntatem patefacit, dum in fideicommiſſi cenſetur conſulto facta, ad notata per Altogr. d. conſ. 97. n. 59. cum ſeq. tom. 2.

Prout etiam elicitur ex præſuppoſito, quod teſtator habuerit pro ſynonymis verbum filii, ac verbum ſucceſſores, ſeu deſcendentes, in prohibitione detractionis legitima facta in codicillis, tum quia contrarium deſumitur ex contentis in teſtamento, & ex præcedent difpoſitis in eifdem codicillis, ubi filios nominavit abſque alio adiuncto ſucceſſorum, & deſcendentium, à quibus regulam, & declarationem deſumi præciſè reſpondet Modern. Forolivien. d. decif. Florent. 4. numer. 70. cum ſequenti, ubi ſub numer. 72. ait, hanc coniectu-

conjecturam præſupponere id, quod eſt in quaſtione, ut ſi nec expreſſe, nec tacite pronepotes fuerint vocati, intelligi nequeant hoc modo comprehenſi; tum etiam quia teſtator nunquam ſeparatim loquitur ſuit de filiis, & ſucceſſoribus, ſed deſcendentibus, prout necesse fuiffet ad inducendum argumentum, ſeu conſecutionem de ſynonymis, uti profequitur d. Modern. Forolivien. eadem dec. 4. num. 84. & hanc coniecturam latè reſpicit Altograd. Jun. conſ. 97. n. 26. ad nu. 31. & nu. 50. tum tercio, quia prohibitio intelligenda venit de ſucceſſoribus bonorum, ſub ea ratione, quod exiſtentibus filiis, legitima nullatenus debetur nepotibus, minuiſque ulterioribus deſcendentibus, Graff. dec. ſucceſſ. 8.

Legitima quoque, n. r. Rota coram Duno. Jun. dec. 276. nu. 6. neque tranſmittitur ad eos, qui non ſunt filiorum hæredes, & Zanch. in l. heredes, §. cum ita, ff. de m. 195. & part. 6. nu. 9. verſ. tercio præſens quaſtio, §. ad Treball. Merlin. de legit. lib. 5. tit. 3. part. 9. num. 18. & Rot. coram Duno. Jun. d. dec. 726. nu. 1. ſub nomine utrique ſucceſſorum non potuit teſtator intelligere nepotes, alioſque deſcendentes filiorum; ſed tantum hæres bonorum, quibus eadem legitima prohibito adaptatur, interpretando nomen illud ſucceſſores,

Leviore ponderis eſt alia præſens quoque vocatione filiorum teſtatoris, iſtorumque filiorum in ſtirpes, ſed non in capita, ob quia hæc clauiſula, in ſtirpes, & non in capita, potius, ut ſupra præconiſtum fuit, deſervit pro coniectura exclusionis nepotum, ulteriorumque deſcendentium, & tunc ſolum aliquam animadvertionem promereri potuiſſet, quod veriſimilis non eſſet in filiis, filiorumque filiis; ſecus autem in caſu contrario, quando veriſicari poſſet in filiis filiorum, qui concurrente inſumulo cum patris ſuccederent ex voluntate teſtatoris alteri partem in ſtirpes, quia tunc, cum non alteretur diſpoſitio, itaut inducatur vocatione plurium perſonarum, fideicommiſſum non extenditur ad pronepotes, alioſque ultiores deſcendentes, Soccin. Jun. conſ. 149. nu. 8. lib. 2. Curt. Jun. conſ. 261. num. 7. Altogr. ſen. conſ. 60. nu. 60. lib. 2. Mart. de conſ. lib. 8. tit. 8. nu. 18. Mart. de clauiſ. clauiſ. 93. part. 3. Modern. Forolivien. dec. florent. 4. nu. 80. & Rota in rec. dec. 503. nu. 13. part. 2.

Nequevis aliquæ ſeri poteſt ſuper voto, quod teſtator habere ſe declaravit, conſervandi familiam, poſteritatem, & bona, quantum votum huiusmodi per teſtatore habuit in diverſis Codicillorum periodiſ, non eſt abſolutum, & independens, quo actu diſputabilis eſt fideicommiſſi extinguitur ad omnes de poſteritate, iuxta terminos auctoritatis in contrarium adductarum, ſed reſtrictive, & acceſſorie ad fideicommiſſum ordinatum in teſtamento pro filiis, & nepotibus ſuis, & exordiendo à proemio Codicillorum, licet illud continet ſub initio generalia verba: De familia, & poſteritate, & bonis ſuis conſervandis, ac ſubſequentibus reſtrictiva, ibi: Deliberata voluntate, ac etiam particulari diſpoſitione per præſentes Codicillos diſpoſuit in hæne, qui ſequitur modum, & ſorum, videlicet: que quidem verba cum reſtringantur, & limitent præcedentem generalem rationem ſecundum inferendū dicenda, ad que teſtator ſe retulit, ut præciſè, Alexander conſ. 59. ſub nu. 22. Rota in recent. dec. 7. nu. 36. part. 10. coram Duno. Jun. dec. 648. nu. 12. poſt Torr. de præſ. ſucceſſ. dec. 235. nu. 15. cum ſeq. & in Bononien. Fideicommiſſi de Gherlieris 2. Martii 1693. in neceſſariis ſtringunt, coram bon. mem. Benincasa; in neceſſariis conſequeſ emertit, quod ſcit ſubſequeſ diſpoſitione Codicillaris non contingit, niſi ſubſtitutionem de filiis, & filiorum filii, ratio familia, & poſteritatis ad illos reſtricta cenſetur, nec operatur extingtionem fideicommiſſi ultra perſonas ibidem expreſſas, ut bene Rota in d. Bonon. Fideicommiſſi de Gherlieris ubi ſupra, & ipſamet ratio relata fualet, que cum ſit concepta per participium, conſulens, importat continuationem ſermonis, & conexioneum cum diſpoſitione ſubſequenti, itaut dicit non poſſit, reſultate ex illa fideicommiſſum independens, & abſolutum pro ſola familia, & poſteritate; ſed famulatur, & ſtat acceſſorie ad ſubſequeſ fideicommiſſum, & iuxta illius terminos reſtringitur, Rota coram Merlin. dec. 891. nu. 10. coram Cerr. dec. 65. nu. 8. & ſi continet verba apta ad recipiendum magis latum intellectum, quam ſubſequeſ diſpoſitio, ut ſunt familia, & poſteritas; at tamen ea recipiunt interpretationem à ſubſequeſ diſpoſitiva, & ſe explicari debent de familia, & poſteritate filiorum, & de qua teſtator in hac diſpoſitive paritate intellexit, bene Rot. in rec. dec. 663. nu. 19. part. 1.

Similiter eſt in ipſa parte diſpoſitiva ſubſequeſ declaratione teſtatoris excluſiva cuiuſcumque Eccleſiæ, ſeu Monafterii, nam excluſivo præſata ordinata eſt propter fideicommiſſum inflitutum in teſtamento, & reſtringitur ad filios, filiorumque filios; nec ſtat de per fe principaliter ad inducendum novum fideicommiſſum favore omnium de agnatione, ſed dependenter, & acceſſorie ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem Eccleſiæ, ſeu Monafterii, non valens extendere præcedentes ſubſtitutiones, ex plenè firmatis per Episcop. Rocce. ſoleſt. ſur. diſpoſ. cap. 19. nu. 23. 25. Rota coram Cero dec. 807. n. 7. cum ſeqq. atque etiam excluſio fiſci in caſum delicti, ubi hæc ratio legitur adjecta, ſtat acceſſorie, conſequitivè, & dependenter, & ſolum ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem ipſius fiſci, ibi: Declarans, mentem ſuam eſſe principaliter providere pro conſervatione ſuorum bonorum in familia, non autem aliquam fraudem dicto fiſco facere, ut hoc caſu nec præcedens fideicommiſſum in caſu mortis extendatur ultra gradus, & perſonas in eo expreſſas, Episc. Rocce. dec. cap. 19. num. 25. Rot. in recent. dec. 368. nu. 7. & 8. part. 5. dec. 8. nu. 2. part. 7. dec. 209. nu. 13. & ſeq. part. 8. coram Cero d. dec. 807. nu. 8. & coram ſan. mem. Alexandro VIII. dec. 255. nu. 19. & 20. Ponderato præxiſtimè, quod privato in caſu delicti reſpicit tantum primos filios, & hæredes inflitutos, ibi: Quod ſi venerit caſus, quod aliquis dictorum filiorum committeret aliquod crimen, quod in tali caſu delicti ſubſtituit alios mafculos, cum clauiſula, ni ſupra videretur, ex quo forſit datur intelligi, mentionem familiæ, & poſteritatis itare acceſſorie, & independenter, Altogr. Jun. conſ. 38. nu. 17. Episc. Rocce. d. cap. 19. num. 24. Rota d. dec. 807. nu. 9. & 10. & dec. 7. num. 36. cum ſeqq. part. 10.

Quoties enim familia, & poſteritatis mentio ad ipſum votum conſervande agnationis itat acceſſorie, & independenter, tunc nullo modo fideicommiſſum extenditur ultra gradus, perſonas, & caſus expreſſos, ut generaliter tradunt Venturin. conſ. 2. nu. 490. Redenaſ. conſ. 79. n. 49. Altograd. ſen. conſ. 79. n. 7. cum ſeqq. lib. 2. Saminat. conſ. 8. n. 23. cum ſeqq. & nu. 27. poſt tom. 2. conſ. conſ. Altograd. Jun. Cyriac. conſ. 281. n. 57. Andreol. conſ. 439. nu. 10. Palm. Nep. allegat. 19. nu. 18. Fufar. de ſubſtit. q. 480. nu. 22. & in conſ. 17. n. 84. Rota coram Seraphin. dec. 1033. n. 9. in rec. dec. 195. n. 6. cum ſeqq. part. 5. d. dec. 7. n. 36. & ſeq. part. 10. dec. 181. d. m. 6. part. 11. & dec. 807. ex nu. 11. part. 18. & in his terminis Altograd. Jun. conſ. 97. nu. 48. & 54. Rota coram Seraphin. dec. 486. n. 17. & 18. ubi favore agnationis non eſt ſomnians, nec multiplicandas ſubſtitutiones ultra diſpoſitionem teſtatoris, & caſum expreſſum, Duno. ſen. dec. 81. n. 25. cum ſeqq. Coccin. dec. 2342. n. 7. cor. Bichio dec. 297. n. 20. cum ſeqq. in rec. dec. 300. d. 20. part. 10. dec. 667. nu. 11. part. 2. & dec. 181. part. 10. part. 11. n. 11. n. 12. n. 13. n. 14. n. 15. n. 16. n. 17. n. 18. n. 19. n. 20. n. 21. n. 22. n. 23. n. 24. n. 25. n. 26. n. 27. n. 28. n. 29. n. 30. n. 31. n. 32. n. 33. n. 34. n. 35. n. 36. n. 37. n. 38. n. 39. n. 40. n. 41. n. 42. n. 43. n. 44. n. 45. n. 46. n. 47. n. 48. n. 49. n. 50.

Demum nihil concludit prohibitio legitima facta etiam ſucceſſoribus, cum ex ſupra firmatis verbum illud ſucceſſoribus in omnem caſum referatur hæres bonorum filiorum inflitutorum, quibus ſolum competit legitima Minuſque altera prohibitio Treballianice, qua reſtricta eſt ad filios, & hæres inflitutos, ac ſubſtitutos, continetque dictiones perſonaliffimas, & repetitivas earumdem perſonarum, de quibus ſupra teſtator egerat in inflitutione, & ſubſtitutione, ut argumentum non præſtet extenſio fideicommiſſi ultra perſonas expreſſe vocatas, Rota coram Cero dec. 516. nu. 16. Quin urgeat, dictam prohibitionem injunctam quoque fuiſſe ſubſtitutos, per quam gravati videantur, nedum filii primi gradus, ſed etiam nepotes ad reſtituendum bona abſque deductione iſtius detractionis, quia cum verbum illud ſubſtitutus, congruè referri poſſit ad ipſos filios, qui non ſolum fuerunt hæres inflituti, ſed etiam ad invicem ſubſtituti, non eſt ſumenda interpretatio, per quam omniſ fideicommiſſi extendatur de filiis ad nepotes, ſeu pronepotes, Caphal. conſ. 430. n. 12. lib. 3. Rota coram Seraph. dec. 1023. nu. 2. & coram Priolo decif. 176. nu. 19. poſtſumè cum detraſio Treballianice non competat, niſi primis hæredibus gravatis, ut ejus prohibitio intelligatur facta ſolis inflitutis, & inter ſe invicem ſubſtituti, Altograd. Jun. conſ. 61. nu. 32. cum ſeqq. Rot. coram Merlin. dec. 776. num. 13. & in Romana immiſſionis 15. Februarii 1694. §. Alia verò conſuetudo, cor. R. P. D. meo Molines.

Quo verò ad alterum teſtamentum Annibal ſenioris, militante ea omnia, quæ uſque ad firmata fuerunt, cum ille, ex relatis in exordio verbiſ fideicommiſſo Alexandri patris ſubjugarit propria bona, ut ultra illius limites non extendatur, ne plus ſit in referente, quam in relato, contra vulgatum juris regulam. Nec ſubſtitit prætenſio aliquid plus ad didiſſe per ea verba; Illudque per ſupradictos ejus filios, & hæres, ac alios ſucceſſores; & deſcendentes mandavimus ſervari utum

ſterii, nam excluſivo præſata ordinata eſt propter fideicommiſſum inflitutum in teſtamento, & reſtringitur ad filios, filiorumque filios; nec ſtat de per fe principaliter ad inducendum novum fideicommiſſum favore omnium de agnatione, ſed dependenter, & acceſſorie ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem Eccleſiæ, ſeu Monafterii, non valens extendere præcedentes ſubſtitutiones, ex plenè firmatis per Episcop. Rocce. ſoleſt. ſur. diſpoſ. cap. 19. nu. 23. 25. Rota coram Cero dec. 807. n. 7. cum ſeqq. atque etiam excluſio fiſci in caſum delicti, ubi hæc ratio legitur adjecta, ſtat acceſſorie, conſequitivè, & dependenter, & ſolum ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem ipſius fiſci, ibi: Declarans, mentem ſuam eſſe principaliter providere pro conſervatione ſuorum bonorum in familia, non autem aliquam fraudem dicto fiſco facere, ut hoc caſu nec præcedens fideicommiſſum in caſu mortis extendatur ultra gradus, & perſonas in eo expreſſas, Episc. Rocce. dec. cap. 19. num. 25. Rot. in recent. dec. 368. nu. 7. & 8. part. 5. dec. 8. nu. 2. part. 7. dec. 209. nu. 13. & ſeq. part. 8. coram Cero d. dec. 807. nu. 8. & coram ſan. mem. Alexandro VIII. dec. 255. nu. 19. & 20. Ponderato præxiſtimè, quod privato in caſu delicti reſpicit tantum primos filios, & hæredes inflitutos, ibi: Quod ſi venerit caſus, quod aliquis dictorum filiorum committeret aliquod crimen, quod in tali caſu delicti ſubſtituit alios mafculos, cum clauiſula, ni ſupra videretur, ex quo forſit datur intelligi, mentionem familiæ, & poſteritatis itare acceſſorie, & independenter, Altogr. Jun. conſ. 38. nu. 17. Episc. Rocce. d. cap. 19. num. 24. Rota d. dec. 807. nu. 9. & 10. & dec. 7. num. 36. cum ſeqq. part. 10.

Quoties enim familia, & poſteritatis mentio ad ipſum votum conſervande agnationis itat acceſſorie, & independenter, tunc nullo modo fideicommiſſum extenditur ultra gradus, perſonas, & caſus expreſſos, ut generaliter tradunt Venturin. conſ. 2. nu. 490. Redenaſ. conſ. 79. n. 49. Altograd. ſen. conſ. 79. n. 7. cum ſeqq. lib. 2. Saminat. conſ. 8. n. 23. cum ſeqq. & nu. 27. poſt tom. 2. conſ. conſ. Altograd. Jun. Cyriac. conſ. 281. n. 57. Andreol. conſ. 439. nu. 10. Palm. Nep. allegat. 19. nu. 18. Fufar. de ſubſtit. q. 480. nu. 22. & in conſ. 17. n. 84. Rota coram Seraphin. dec. 1033. n. 9. in rec. dec. 195. n. 6. cum ſeqq. part. 5. d. dec. 7. n. 36. & ſeq. part. 10. dec. 181. d. m. 6. part. 11. & dec. 807. ex nu. 11. part. 18. & in his terminis Altograd. Jun. conſ. 97. nu. 48. & 54. Rota coram Seraphin. dec. 486. n. 17. & 18. ubi favore agnationis non eſt ſomnians, nec multiplicandas ſubſtitutiones ultra diſpoſitionem teſtatoris, & caſum expreſſum, Duno. ſen. dec. 81. n. 25. cum ſeqq. Coccin. dec. 2342. n. 7. cor. Bichio dec. 297. n. 20. cum ſeqq. in rec. dec. 300. d. 20. part. 10. dec. 667. nu. 11. part. 2. & dec. 181. part. 10. part. 11. n. 11. n. 12. n. 13. n. 14. n. 15. n. 16. n. 17. n. 18. n. 19. n. 20. n. 21. n. 22. n. 23. n. 24. n. 25. n. 26. n. 27. n. 28. n. 29. n. 30. n. 31. n. 32. n. 33. n. 34. n. 35. n. 36. n. 37. n. 38. n. 39. n. 40. n. 41. n. 42. n. 43. n. 44. n. 45. n. 46. n. 47. n. 48. n. 49. n. 50.

Demum nihil concludit prohibitio legitima facta etiam ſucceſſoribus, cum ex ſupra firmatis verbum illud ſucceſſoribus in omnem caſum referatur hæres bonorum filiorum inflitutorum, quibus ſolum competit legitima Minuſque altera prohibitio Treballianice, qua reſtricta eſt ad filios, & hæres inflitutos, ac ſubſtitutos, continetque dictiones perſonaliffimas, & repetitivas earumdem perſonarum, de quibus ſupra teſtator egerat in inflitutione, & ſubſtitutione, ut argumentum non præſtet extenſio fideicommiſſi ultra perſonas expreſſe vocatas, Rota coram Cero dec. 516. nu. 16. Quin urgeat, dictam prohibitionem injunctam quoque fuiſſe ſubſtitutos, per quam gravati videantur, nedum filii primi gradus, ſed etiam nepotes ad reſtituendum bona abſque deductione iſtius detractionis, quia cum verbum illud ſubſtitutus, congruè referri poſſit ad ipſos filios, qui non ſolum fuerunt hæres inflituti, ſed etiam ad invicem ſubſtituti, non eſt ſumenda interpretatio, per quam omniſ fideicommiſſi extendatur de filiis ad nepotes, ſeu pronepotes, Caphal. conſ. 430. n. 12. lib. 3. Rota coram Seraph. dec. 1023. nu. 2. & coram Priolo decif. 176. nu. 19. poſtſumè cum detraſio Treballianice non competat, niſi primis hæredibus gravatis, ut ejus prohibitio intelligatur facta ſolis inflitutis, & inter ſe invicem ſubſtituti, Altograd. Jun. conſ. 61. nu. 32. cum ſeqq. Rot. coram Merlin. dec. 776. num. 13. & in Romana immiſſionis 15. Februarii 1694. §. Alia verò conſuetudo, cor. R. P. D. meo Molines.

Quo verò ad alterum teſtamentum Annibal ſenioris, militante ea omnia, quæ uſque ad firmata fuerunt, cum ille, ex relatis in exordio verbiſ fideicommiſſo Alexandri patris ſubjugarit propria bona, ut ultra illius limites non extendatur, ne plus ſit in referente, quam in relato, contra vulgatum juris regulam. Nec ſubſtitit prætenſio aliquid plus ad didiſſe per ea verba; Illudque per ſupradictos ejus filios, & hæres, ac alios ſucceſſores; & deſcendentes mandavimus ſervari utum

ſterii, nam excluſivo præſata ordinata eſt propter fideicommiſſum inflitutum in teſtamento, & reſtringitur ad filios, filiorumque filios; nec ſtat de per fe principaliter ad inducendum novum fideicommiſſum favore omnium de agnatione, ſed dependenter, & acceſſorie ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem Eccleſiæ, ſeu Monafterii, non valens extendere præcedentes ſubſtitutiones, ex plenè firmatis per Episcop. Rocce. ſoleſt. ſur. diſpoſ. cap. 19. nu. 23. 25. Rota coram Cero dec. 807. n. 7. cum ſeqq. atque etiam excluſio fiſci in caſum delicti, ubi hæc ratio legitur adjecta, ſtat acceſſorie, conſequitivè, & dependenter, & ſolum ad veſtendum, & cohonestandam excluſionem ipſius fiſci, ibi: Declarans, mentem ſuam eſſe principaliter providere pro conſervatione ſuorum bonorum in familia, non autem aliquam fraudem dicto fiſco facere, ut hoc caſu nec præcedens fideicommiſſum in caſu mortis extendatur ultra gradus, & perſonas in eo expreſſas, Episc. Rocce. dec. cap. 19. num. 25. Rot. in recent. dec. 368. nu. 7. & 8. part. 5. dec. 8. nu. 2. part. 7. dec. 209. nu. 13. & ſeq. part. 8. coram Cero d. dec. 807. nu. 8. & coram ſan. mem. Alexandro VIII. dec. 255. nu. 19. & 20. Ponderato præxiſtimè, quod privato in caſu delicti reſpicit tantum primos filios, & hæredes inflitutos, ibi: Quod ſi venerit caſus, quod aliquis dictorum filiorum committeret aliquod crimen, quod in tali caſu delicti ſubſtituit alios mafculos, cum clauiſula, ni ſupra videretur, ex quo forſit datur intelligi, mentionem familiæ, & poſteritatis itare acceſſorie, & independenter, Altogr. Jun. conſ. 38. nu. 17. Episc. Rocce. d. cap. 19. num. 24. Rota d. dec. 807. nu. 9. & 10. & dec. 7. num. 36. cum ſeqq. part. 10.

Quo verò ad alterum teſtamentum Annibal ſenioris, militante ea omnia, quæ uſque ad firmata fuerunt, cum ille, ex relatis in exordio verbiſ fideicommiſſo Alexandri patris ſubjugarit propria bona, ut ultra illius limites non extendatur, ne plus ſit in referente, quam in relato, contra vulgatum juris regulam. Nec ſubſtitit prætenſio aliquid plus ad didiſſe per ea verba; Illudque per ſupradictos ejus filios, & hæres, ac alios ſucceſſores; & deſcendentes mandavimus ſervari utum

tum quia restringuntur ex aliis, iuxta tenorem fideicommissi;

ut etiam quia ad summum dici poterit, quod sicuti fideicommissum in testamento Alexandri duplicem gradum includerat, ita etiam in altero testamento Annibalibus, ex quo primus gradus in eius persona deficiente, restitueretur, induxerit, & extendit ad nepotes; illud siquidem verbum nominatos, quo utitur Annibal in relatione ad supraad testamentum paternum, importat quod gradus qui ultro progreditur, debeat oculis corporeis legi, ex Rota in rec. dec. 369. nu. 15. & dec. 438. n. 17. cum segg. part. 4. tom. 2. & apud Torr. de pacti. futur. success. dec. 205. nu. 10. & 11.

Uterius & si per malam hypothecam dici posset, adhuc fideicommissum Alexandri durare, ponderabat dominus, quod Joseph vocationem, seu purificationem ad sui favorem prætere tendere non posset, tum ex eo, quod respectu possessionis illorum bonorum Comitissæ obvenit, nulla reciproca substitutio legitur, prout etiam supra animadvertimus fuit, cum illa tantum fuerit in jura filii primi gradus, non tamen ulteriores descendentibus, erga quos repetita censeri non debet, iuxta de ducta per Altogr. sen. conf. 60. nu. 56. vers. Ex recipi. et lib. 1. Saminat. conf. 8. n. 21. post controu. Altogr. jun. tom. 2. Rot. in rec. dec. 425. nu. 16. part. 9.

Tum ex quo cum non ageretur de fideicommissio strictè agnatio, ac instituto pro solis masculis ex masculis, sed pro masculis infimil, & feminis, de sola descendenti, seu posteritate testatoris, uti convincitur, ex quo ipse testator in proœmiali parte Codicillorum expressè se declaravit consilere velle familiæ, posteritati, & bonis, quod idem repetit in aliis ejusdem dispositionis partibus, sub his verbis communiis veniunt nescio masculis ex masculis, sed etiam feminis, & descendentes ex eis, proindeque Comitissa, vel ejus filius, ut de nomine familiarit, quod non semper arguit agnationem, sed plerumque comprehendat tam agnatos, quam cognatos, masculos, quam feminas, signanter ut hic designatio absque expressione cognominis, est text. ap. fin. c. de verb. signific. Balducci in observat. ad Ramon. conf. 16. n. 53. cum segg. Cyriac. controu. 365. n. 39. Clarin. controu. 22. num. 25. Tondur. quest. civil. 138. n. 21. tom. 2. Altograd. jun. controu. 38. n. 11. Molin. de primog. lib. 3. c. 4. n. 9. Torr. de primog. Ital. tom. 1. cap. 38. n. 234. Rota in rec. dec. 101. n. 13. part. 6. coram Seraphin. dec. 1438. num. 5. & coram Dunozeo. Jun. dec. 970. n. 3. coram Cert. dec. 55. num. 24. & 25. in Bononien. fideicommissi de Ghisleris 2. Martii 1693. §. Et sane dicitur, 10. Junii ejusdem anni, §. Et hoc, coram bon. mem. Benincasa, & in nullius, seu Orbitellen. jurispatronatus 13. Januar. 1695. coram R.P.D. meo Scotto, & de verbo posteritas, surd. posteri, quod comprehendat masculos, & feminas, Surd. conf. 140. n. 8. lib. 1. Gratian. discept. 530. n. 7. Mieroz. de majorat. part. 2. q. 6. n. 354. Torr. de primog. Ital. tom. 1. cap. 15. n. 58. & admittit, quoties aliunde considerata non fuerit agnatio, in dec. 410 num. 44. part. 19. indubitante quando non simpliciter familia; sed cum ea quoque posteritas, ut hic est vocata, pronuntiat, §. Familia, ff. de verb. signific. Peregr. conf. 31. n. 4. Altograd. sen. conf. 60. nu. 80. lib. 3. Finaf. conf. 170. num. 2. Palma Nep. allegat. 463. num. 22. cum segg. & alleg. 485. nu. 11. & 12. Rota coram Rembold. dec. 465. feri per tot. in rec. dec. 518. num. 6. part. 4. & d. Bononien. fideicommissi de Ghisleris 12. Martii 1693. §. Nam præterquamquod, & 10. Junii ejusdem anni §. Istas, coram bon. mem. Benincasa, sicut si nomen familia, conjunctum esset cum altero descendenti, Becce conf. 232. num. 8. Balducci ad Ramon. conf. 126. nu. 58. Card. de Luca de iur. patr. disc. 25. nu. 1. cum segg. Rota dec. 337. nu. 18. cum segg. part. 17. vel cum altero cognationis, Rota coram Cerro dec. 682. nu. 3. & 4. & dec. 703. nu. 5.

In nihilo obstant, quod testator in prohibitione detractionis legitima contenta in codicillis dixerit velle bona sua conservari in nomine, & familia; nam hoc nomen nationis, de agnate prædicari non potest, cum idem sonet, ac de descendenti naturalis completens masculos, & feminas, ut legitur in Lexico juris V. verbanatio, & admittit Larrea dec. Cravatoni 53. nu. 8. in fine, Quodque etiam instituitur filios masculos; & substituitur filios filiorum pariter masculos; etiam cum qualitas hæc masculinitatis restricta sit ad filios, & nepotes, non se extendit ad pronepotes, alioquin superiores descendentem, dum ex aliis in testamento pariter non constat habitam fuisse rationem de stricta, & rigorosa agnatione, seu de familia, ac tota etiam posteritate, maxime cum in hoc casu agatur de diversis personis, & de gradibus remotioribus, respectu quorum cessat repetitio quæ gradibus masculinitatis, Ad den. ad Ramon. conf. 16. nu. 91. cum segg. nu. 1. Ad den. ad Buratt. dec. 272. nu. 19. Rota cor. Dunozeo. Jun. dec. 46. n. 24.

coram san. mem. Alexandro VIII. dec. 252. num. 6. & dec. 265. nu. 17. & post eundem Ramon. tom. 2. dec. 11. à nu. 19. & dec. 17. à nu. 18. licet illorum vocatio continetur in una, eademque oratione, ad Buratt. d. dec. 272. nu. 19. & in Romana fideicommissi de Ghisleris 28. Martii 1664. §. Nec obsistat, cor. Emerix fen.

Eo minus officit exclusio fœminarum; nam hæc non est perpetua, & indefinita de omnibus fœminis, neque per modum regulæ, sed de filiabus filiorum ipsius testatoris, quibus de dote provideri mandavit; unde quæ cæteras de dote non provisas non insurgit exclusionis argumentum, Rota coram Seraph. dec. 1216. nu. 18. coram Cer. dec. 516, nu. 16. & 17. in rec. dec. 667. nu. 13. part. 2. dec. 151. nu. 8. & 9. & dec. 315. nu. 9. & 10. part. 5. dec. 57. nu. 12. part. 13. & in d. Bonon. fideicommissi de Ghisleris 2. Martii 1693. §. fin. coram bon. mem. Benincasa, & in Interamen. fideicom. 1. Decembris 1690. §. neque deservit, & 14. Junii 1692. §. prout neque, coram R.P.D. meo Molines.

Quin urgeat, quod R.P.D. Joan. Augustinus Comitissa patrui in quadam afferata notula declaraverit, nolle loca montium esse subjecta fideicommissio antenorum, sed vel masculos in eis succedere, fœminis exclusis; ultra quod enim eidem repugnat dispositio testamentaria Annibalibus, qui posthabita agnitionis, & familiae mentione, nullos alios vocavit, quam successores, ut ex lectura verborum in principio, prouidendo tam masculos, quam feminas invitaverit, ut hoc factum gestum a filio magis attendi debeat, quia voluntas paternæ præsumitur informatas, Rot. in rec. dec. 169. n. 1. part. 1. dec. 216. n. 5. part. 10. dec. 67. n. 25. part. 18. cum ex supra firmatis appareat, vel fideicommissum non extare, vel esse comprehensivum tam masculorum, quam fœminarum; nulla vis fieri potest super hæc declaratione hæredis, signanter remoti; nam in ipsius potestate non est fideicommissum inducere, aut illud alterare, Actolin. resol. 9. nu. 97. Palm. Nep. alleg. 83. nu. 51. & alleg. 335. circa fin. Rot. in rec. dec. 98. num. 17. cum segg. part. 10. dec. 168. à nu. 19. p. 12. & dec. 71. nu. 5. part. 13. & cor. Bich. dec. 297. n. 28.

Et ita post secundam causæ propositionem pro sententia Rotalis infirmatione responsum fuit partibus acerrimè informantibus.

R. P. D. MUTO.

Romana seu Reatina fideicommissi de Vincentinis.

Lun. 28. Aprilis 1698.

ARGUMENTUM.

Confirmatur præcedens decifio.

SUMMARIUM.

- 1 **S**ub nomine filiorum non veniunt nepotes, & ulteriores descendentes.
- 2 Limitatur, quoties concurrans coniectura illorum comprehensionem manifestat.
- 3 Ut tamen limitatio locum obtineat, coniectura debens esse urgente.
- 4 Substitutio facta de filiis nascituris includit etiam nepotes & descendentes, si adtus verba tractum temporis imperantia, sentis e contra.
- 5 Verba qua directa apparent ad filios primi gradus, inferri ve non possunt pro descendenti inclusione nepotum, & num. 6.
- 7 Verum conservantia bona in familia, accessorium ad vocationem filiorum, nequit probare vocationem nepotum.
- 8 Dec. 465. part. 1. rec. declaratur.
- 10 Merlin. dec. 260. pariter declaratur.
- 11 Verba familia, posteritatis, & successorum, si sunt accessoria, & consecutiva, operari non possunt vocationem nepotum sub nomine filiorum.
- 12 Prout nec etiam prohibito Trebellianica.
- 13 Illorum vocationem bene induceret prohibitio alienationis bonorum.
- 14 Et si ita esset restricta ad filios primi gradus, nihil operaretur.
- 15 Ex quibus habetur exclusio nepotum.
- 16 Coniectura succedentes nepotum exclusivem, aliis debent prævalere.
- 17 In dubio est indicandum, quod nepotes non intelligantur vocari sub filiorum vocatione.
- 18 Plus urgere non debet referens, quam relatum.
- 19 Appellatione familia & posteritatis veniunt quoque fœmina.
- 20 Etiam si fuerint exclusæ aliquæ fœminæ dotæ.

21 Vocat.

- 23 Vocatio legitimorum & exclusio spuriorum non inducit fideicommissum agnatum.
- 22 Minus exclusio Monasteriorum & Regularium.
- 24 Non etiam exclusio fœmi.
- 24 Neque domum arguuntur ductum a status faminarum exclusio.
- 25 Præcipue si agatur favore fœminæ, que ex ipso status excluderet masculum remotiorum cum ipse concurrere prætenderem.

DECISIO XXII.

Contentendus Comitissa Anna Maria Vincentina de Catandinis immisionem ex remedio leg. fin. Cod. ad edict. Div. Adrian. Tollen. postulatam per Iosephum Vincentium se vocatum prætendentem ad fideicommissa tam Alexandri Proavi, quam Anibalibus Senioris Avi, sententiam absolutioram favorem reportavit a R. P. D. Organo in locum A. G. deputato, quæ licet in ulteriori instantia prævis duobus decifionibus editis sub diebus 2. Aprilis, & 4. Junii 1696. per R.P.D. meum Capratam revocata extiterit, & immifio Iosepho concessa; nihilominus controvertitur hæc in tertia instantia mihi disponsita, sedulogque recognitis prætorum testatorum dispositionibus, responsum fuit pro sententia Rotalis infirmatione, prout ex decifione per me extensa die 14. Junii superioris anni; advertebis quam concessa Iosepho nova audientia, cum de illius hominè viribus disputetur, non hæsitatur PP. permanen dum esse in decifio.

Et sane præterita decifio duobus fundamentis innixa, altero nimirum antecedente fideicommissum terminationis, & altero in omnem casum durationis favore Comitissæ, vel ipsius filii, in utroque subsistere visa sunt nam respectu terminationis, si agitur de præterito fideicommissio Alexandri, ex eiusdem testamento, & codicillorum lectura apparet, solùm filios vocatos, seu substitutos filiorum filiorum heredum filios, sub quorum nomine venire non potest Ioseph nepos, & respectivo pronepos, ut sunt text. aperti in leg. Galinæ, S. ibidem erodendum, ff. de lib. & posthum. l. quod si nepos, ff. de testam. tutel. & tradunt Altogr. Jun. controu. 64. n. 10. Saminat. controu. 19. nu. 11. Rota coram Dunozeo. Jun. dec. 440. n. 17. coram Cardin. Cerro dec. 516. n. 4. in Tropien. fideicommissi 26. Novembris 1695. §. Testatur signidum, cor. bon. mem. Emerix, & aliis adductis in Verellen. præsentia Immissiois 17. Februarii proxime præteriti, §. Nec ex eo quod, coram me.

Absque eo, quod recurri valuerit ad coniecturas restantis animus suadentes invitasse etiam ad successorem nescio filiorum filios, sed etiam nepotes, & pronepotes, ulteriores descendentes, ex quibus sub hac generali recedi adi Rota coram Dunozeo. Sen. dec. 81. n. 10. coram Merlin. dec. 406. n. 4. in Parmen. Iuripatentis 16. Februarii 1693. & in dicta Verellen. præsentia Immissiois, §. Et quamvis, coram me.

In casu præsentis coniectura per Iosephum adductæ nullatenus hanc voluntatem testantis convincunt, utpotè leves, & irrelevantes, quando in hoc casu requiruntur urgentes, & violentæ, ut verborum testatoris improprietas recedatur, per ea, que notat Saminat. controu. 19. n. 8. Modern. Forolivien. dec. Florent. 4. n. 67. Rota coram Celf. dec. 34. & in rec. dec. 262. utrobique n. 4. p. 16.

Nam prima desumpta ex supposita indefinita substitutione filiorum nasciturorum, relevare visa non fuit, eo quia talis indefinita substitutio, ultra quod non legitur de quibuscumque filiis nascituris in genere, sed restricta ad filios filiorum heredum institutorum, cum non habeat verba tractum successivum, seu perpetuam temporis importancia, ut ex viam illius verborum adiutorum extendi posset ad nepotes, pronepotes, & descendentes, iuxta terminos, quos percuciant auctoritates in oppositum adductæ; sed simpliciter vocati sint illi filiorum, hoc enim casu, licet addit verbum nasciturorum, substitutio optime verificatur in filiorum filios, qui de tempore testamenti non erant ad huc nati, & consequenter operari non debet extensivem fideicommissi ad ulteriores descendentes, ut in puncto firmant Ros. consuli. 42. n. 6. & signanter in vers. etiam addat particula nasciturorum, Saminat. controu. 19. n. 3. & 20. Mart. de success. legal. p. 1. q. 2. art. 5. num. 36. vers. & hoc casu, Rota coram Bich. dec. 480. nu. 28. in recent. dec. 262. num. 5. part. 17. & ita conciliando contrarias auctoritates distinguit in dicta Verellen. præsentia Immissiois 17. Februarii proxime præteriti, §. Neque plus, coram me.

Quin hæc perpetuitas descendat ex prohibitione bonorum concepta cum dictionibus, nullo unquam tempore nam quicquid esset, si talis prohibito dirigeretur in ipsa bona, vel si generaliter, & absolute determinata fuisset filius nascituris in genere, cum in hypothetico demandata fuerit personalter filius primi tantum gradus, & hæredibus institutus, ut in testamento, ibi; Voluit, & mandavit, quod nemo filiorum filiorum, & hæredum possit &c. & in Codicillis, in eo loco mandans, quod si aliquis dicitur suorum filiorum, & hæredum ad aliquem actum alienationis &c. sequitur, quod ea tantum ad filios primi gradus restricta non comprehendit nepotes, & multo minus ulteriores descendentes, miniq. defervit pro coniectura illorum vocationis, seu comprehensionis, R. imin. Sen. conf. 119. n. 2. in fin. & n. 21. lib. 1. Castald. consuli. 260. n. 11. cum segg. Rota coram Celfo dec. 225. n. 5. cum aliis in decifione, que confirmatur, §. Cuiusmodi generis, ut hinc verba illa, Ne illo unquam tempore, intelligi debeant iuxta subiectam materiam, durante nimirum vita priorum heredum institutorum, quibus prohibitio demandata fuit, Rota coram Merlin. dec. 669. n. 15. cum segg. coram Cerro dec. 945. num. 3. cum aliis in Bononien. fideicommissi de Ghisleris 24. Februarii 1695. §. In fine, coram Reverendissimo Hervault.

Neque plus valuit, secunda coniectura elicta ex voto conservandi bona in familia, quod testator expressit in pluribus Codicillorum partibus; nam votum huiusmodi non est absolute, & independens, sed factum restrictivè, & accessorie ad fideicommissum ordinatum pro filiis, eorumque filiis, ut demonstrat decifio præcedens, §. Neque vis aliqua, & tunc non extendit fideicommissum ultra personam, atque gradus expressos, Rota coram Seraphin. dec. 1023. n. 9. in rec. dec. 195. n. 6. dec. 181. n. 6. & segg. p. 11. & dec. 807. n. 11. cum segg. p. 18. nec deservit pro coniectura comprehensionis nepotum, aliorumque descendentium filiorum filiorum, Saminat. conf. 38. n. 27. post controu. Altogr. Rota coram Cerro dec. 516. n. 3. cum segg. & in rec. dec. 667. num. 1. part. 2. Et contrarium non firmat dec. 465. part. 14. nam in eo casu inter alias coniecturas aderat strictissima prohibitio alienationis bonorum, ac ratione, ut perpetuo remanerent penes hæreses institutos, & substitutos, & eorum hæreses in infinitum, quo operatur, ac si testator dixerit, de hærede in hæredem, & de descendente in descendente, ut sub n. 26. Prounc dec. 1. n. 107. p. 10. rec. qui in ea ex dicto tantum unus ex Dominis adducitur simplex, & generalis conclusio, quod ex ratione etiam consecutivè polita declaratur fideicommissum, nec agitur de illius propagatione ultra gradus, et personas expressas, Merlin. autem in rec. dec. 206. nu. 30. licet ex hac ratione deducatur aliquam coniecturam pro comprehensione nepotum sub nomine filiorum, tamen super ea parum infistit, sed fundatur in tot aliis urgentioribus, que in suo casu concurrebant, ut se explicat sub num. 31. & 32.

Minoris relevantiæ compta fuit tertia coniectura deprompta ex eo, quod testator in codicillis adhibuit verba collectivè plurium graduum, et personarum, nimirum, familia, & posteritatis, & successorum; nam cum verba præta non stent de per se, et independenter ad fideicommissio ordinato pro filiis, et filiorum filijs, iuxta terminos auctoritatum in oppositum adductorum, sed accessorie, & consequentivè ad illud, ut cum factum effectum operari possint in filiis filiorum, non sunt extendenda ad ulteriores descendentes in odium heredis gravati, Rot. in rec. dec. 663. n. 19. p. 11. in Bon. fidei. de Ghisleris 2. Martii 1693. §. Quæ fortis fringunt, cor. bon. mem. Benincasa confirmata 17. Junii superioris anni, §. Igitur concurrentibus, cor. R. P. D. meo Molines, & in specie sic distinguendo, latè pluribus collectis, in præterita decifione, §. Quoties enim, cor. me. ac in dicta Verellen. præsentia Immissiois 17. Februarii proxime præteriti, §. In hypothetico pariter, coram me.

Prout nihil fingit quarta coniectura elicta ex prohibitione Trebellianica facta filiis, & hæredibus, ac substitutis; nam cum detraçtio Trebellianica non competat, nisi primis hæredibus gravatis, non autem substitutis, prohibitio illius facta intelligitur solis institutis, & inter se invicem substitutis, non autem ulteriores descendentes, quibus ius detrahendi Trebellianicam non competit, Altograd. Jun. controu. 61. n. 32. cum segg. Rot. in Romana Immissiois 15. Februarii 1694. §. Altera verò, coram R. P. D. meo Molines, & in contrarium inapplicabilis sunt decifiones in Romana fideicommissi de Alborghettis 4. Februarii 1686. §. Quinto vers. firmata autem fuerit prohibitio alienationis, cor. Cardin. Matthæo, & in Romana fideicommissi de Varellis 6. Apr. 1696. §. Tertia versic. cum etenim talis prohibitio, coram

coram

coram eodem R.P.D. meo Molines, quia in eis non agebat...

Demum nullius penitus roboris apparuit quinta coniectura...

Quae ne potum exclusio clarius procedit ex aliis coniecturis...

Superius firmata pro terminatione fideicommissi Alexandri...

Præterea admiffa etiam per modum difcurfus duratione...

Postquam DD. sub die 8. Martii anni proxime præteriti...

Agnatio in hypothefi ftriçæ, & rigorofe contemplata...

ut ponderat appofitè Palma Nepos dicta allegat. 48. n. 49. & al. 22...

Et ita DD. in reliquis remiffivè fe habentes ad firmata...

R. P. D. U R S I N O.

Sutrina Fideicommissi.

Luna 16. Junii 1687.

A R G U M E N T U M.

Quoties filii in conditione pofiti essent difpofitivè vocati...

S U M M A R I U M.

- 1 Filius in conditione pofiti ex ftatuto urbis confectur difpofitivè vocatus.
2 Sed fi exiftant mafculi, ifti præferuntur, quando ftatutum favorem præbet mafculis...

D E C I S I O XXIII.

Postquam DD. sub die 8. Martii anni proxime præteriti ftatuere deliberantes...

ex eo dumtaxat decretis immiffionis & fententiæ iniuftitiam...

Nec obftat, quòd idem ftatutum non vocaverit filios indefinitè...

Et enim, etfi ditiones prædictæ feminas parificent mafculos...

Neque plus valet, quòd ubi prout hic, teftator aliter difpofuit...

Decif. ad Theat. de Luca Vol. III.

vore coheredum inftitutorum: Atque hinc cum illius inftitutio...

Non bene demùm educitur incompatibilis eae utriufque difpofitionis...

Et ita utraq; &c.

R. P. D. M O L I N E S.

Romana Fideicommissi.

Luna 24. Aprilis 1690.

A R G U M E N T U M.

Filii in conditione pofiti, etfi haberentur, ac fi essent difpofitivè...

- 1 Diftiofidiana confitutio locum fibi vindicat in quocumque iudicio poffefforio inter laicos, & fuper bonis laicalibus promotio.
2 Immiffio debetur fideicommissario.
3 In conditione pofiti confectur difpofitivè vocati.

12 Multo permittens, quòd creditores poffefores in bonis liberis...

Si melioramenta fuerint in genere probata, solum dari immiffo cum præfixione termini poffeffori ad ea liquidanda in fpecie.

DECISIO XXIV.

Effit ab humanis Petrus Alverus cum teftamento, in quo inftituit fibi univerfalibus hæredibus Papirio, & Fabricio filiis, inter eos, eorumque lines mafculas recipiunt, & perpetuum conflitu fideicommitifum, quibus defcientibus sine prole legitima, & naturali, tunc eis substituit proprias filias, quas pariter ad invicem substituit modo, & forma, quibus sunt substituti dicti filii mafculi, & demum defcientibus dictis filiis, & filiabus, & defcientibus eorum, voluit succedere in hereditate, & bonis proximiores agnatos domus, & familia ipsius testatoris.

Defecerunt tam lineæ mafculine heredum inftitutorum, quam filia testatoris facundo loco vocata, superstitibus tamen eorum defcientibus, nempe Annibale de Annibaldensibus de Molaria, & litis confortibus, qui prætendentes se esse vocatos ad huiusmodi fideicommitifum, petierunt coram Aud. Cam. imitari in poffeffionem bonorum fideicommissariorum, & præsertim in domo poffeffa ab Angelo Brandolisio; & ab illo favorem reportarunt sententiam, à qua appellatio mihi commiffa per Signatum iustitiæ cum clausula, confitio, quod sit locus Egidianæ, dedi ad formam commiffionis dubium, An illi esset locus; & affirmativa prodiit refolutio.

Actum quippe fuit inter laicos, & de bonis laicalibus, & sententia de fuper emanata est valida, & iusta, quo casu femper locum fibi vindicavit Egidiana, veritas appellatorem in quolibet iudicio poffefforio, ut in his terminis pluries dixit Rot. & præsertim cor. Seraphin. dec. 63. n. 1. dec. 150. n. 3. p. 2. & dec. 245. n. 1. p. 12.

Validitas probatur ex revolutione actorum, nec inter patres controversitur, & iustitia refultat ex existentia, & purificatione fideicommissi favore actorum, ac identitate bonorum fideicommissaria, quibus concurrentibus recte fuit ab A. C. concessa immiffio, quæ debetur fideicommissario, vel ex remedio l. final. C. de edict. D. Adrian. toll. vel ex utriusque Salviato inter editi. ut ex l. 1. C. de legat. passim respondit Rota, & signanter dec. 131. n. 1. p. 1. & dec. 472. eodem num. 1. part. 3. rec.

Existentia fideicommissi, eiusque purificatio refultat favore actorum, utpote defcientium à filiabus feminis Petri fideicommissitensis, qui cum ad exclusionem proximioris agnati pofferit in conditione omnes defcientibus, tam ex filiis inftituitis, quam ex filiabus substitutis, sequitur, quod omnes defcientes ex eis dispoſitive vocaverit, ex f. iust. urb. cap. 142. l. 1. ac etiam gravare voluerit unum alteri reficere usque ad ultimum, ut impleatur substitutio facta favore proximioris agnati post defcientiam omnium predictorum defcientium, cui substitutio aliis locus esse non poffet, nisi unus post alterum esset gravatus reficere, Soccin. Jun. cap. 150. n. 10. l. 3. Peregrin. cap. 54. sub nu. 7. l. 1. Simon. de Practis de interpret. ul. vol. l. inter pret. 3. dubi. 4. solut. 1. sub nu. 27. Fusar. de substit. §. 44. n. 30. Arguell. dec. 79. n. 3. & seg. Rot. dec. 116. n. 1. & 2. p. 16. dec. 2. n. 6. & 7. p. 17. dec. 645. n. 4. & 5. p. 19. & in Romana fideicommissi de Utrinis 23. Februarii 1682. cor. Albergo.

Non obstat, quod defcientes ex feminis, uti non vocati in parte dispositiva, comprehenduntur non poffunt in parte conditionali, & quia in ista repetitæ in parte dispositiva ipse personæ, que sunt comprehenſæ in parte dispositiva; nam respondeatur, quod in presentibus casu pars dispositiva non est expressè restricta ad certum genus personarum, nec in ea defcientes ex filiabus sunt ampliatæ, & comprehendunt perſonas diverſas ab illis in dispositiva vocatis, dum in ista testator mentionem facit de filiabus suis, & in conditionali ultra istarum mentionem ponit expressè defcientes ab illis, ibi, filiabus, & defcientibus, quando autem verba conditionis magis late patent, & continent personas diverſas ab expressè in dispositiva, tunc ad istam non restringenda pars conditionalis, de Luca de fideic. dif. 71. nu. 11. Ferrus dec. 682. n. 5. & dec. 702. n. 9. & 10.

Præterea, ex quo defcientes ex feminis sunt positi in conditione, & pro illorum vocatæ militant literaliter statuti urbis dispositivi, dictis magis late patent, & continent tamquam expressè vocati, & ac si fuissent specialiter nominati in dispositiva, dec. 575. & ibi Aden. Dunozett. Jun. dec. 826. n. 1. dec. 248. n. 1. p. 7. rec. dec. 403. n. 1. p. 2. r. c.

Minus obstat, quod testator filias fœminas substituit et

tantum in casu, quo filii mafculi hæredis inftituti decederent sine prole mafculina, idè quod dum postea in parte conditionali mentionem fecit de defcientibus filiarum, videatur illos vocasse in eodem casu, quo dicti filii mafculi, nempe Papirius, & Fabricius, decederent sine prole mafculina; cumque illa conditio evenerit per obitum predictorum cum filiis, inde expraverint cætera substituitiones, ad celebre conf. Quidam. n. 21.

Placuit enim responfo, quod testator habuit per oculos perpetuitatem fideicommissi, & tractum futuri temporis remotionifum, & quia primo loco vocavit filios, eorumque defcientes in infinitum, cum expressè recitavit proca substitutionem inter ipsos, & his defcientibus, filiis, & filiabus, ac defcientibus, devenit ad substitutionem proximiorum agnatorum domus, & familia, ex quo fit, ut secunda substitutio feminarum non solum ordinata fuerit post defcientiam hæredum primi gradus sine filiis, sed etiam in casu in quo isti extarent, & postea ipsi, vel eorum defcientes decederent sine filiis, quos omnes censetur voluisse gravare favore filiarum, & defcientium ab eis, cum aliis ultima substitutio favore agnatorum ad impleri non poffet, Rota coram Cavaler. dec. 454. n. 8. & 9. à n. 9. ad n. 11. & 120. cum segg. & cor. Cavaler. dec. 454. n. 8. & 9. dec. 248. n. 9. p. 7. & in Carpentoræ ten. fideicommissi 14. Martii 1687. §. Secunda electio, cor. me.

Iuncto verbo, defcientibus, appofito tam in parte dispositiva, in qua vocatur filia, quam in conditionali, in qua vocantur defcientes mafculine in conditione posite, verum etiam eius superexistentie, & deinde defcientie, gloss. in l. unico. §. Uti antea, l. Deficiat, C. de edict. toll. in §. sine nobis, §. Defcientibus, aurb. de bare. & f. falid. Rota dec. 689. n. 2. ibique Aden. l. 1. B. cor. Buratt. Bich. dec. 4. n. 7. & novissime in Romana fideicommissi de Cribellis 15. Martii sub 5. Quoniam testator, & 22. Junii 1689. cor. me.

Comprobata est ex existentia fideicommissi, eiusque purificatione, non est retardanda immiffio super domo controversa, sub prætextu retentionis pro dote Stratonicæ Martheæ uxoris Papirii primi hæredis, & matris Cloride fratrum venditorumque tamen tempore quo devenerunt fuit ad alienationem domus, aderant plurima bona libera Papirii, prout comprobant actores, nempe tenuta nuncupata, la Carrolletta, vendita paulo post distractionem domus pro satisfactione creditorum posteriorum dicte dotis, qui receperunt pretium cum cautione de reficendo prioribus, & posterioribus, quo posito non poterat devenire ad distractionem bonorum fideicommissariorum, cum remed. dicta authent. res que, fit subsidiarium, & habeat locum non existentibus bonis liberis, Rot. dec. 189. n. 32. post Zacch. de oblig. Camer. dec. 48. n. 6. & 7. p. 12. & alibi passim.

Nec iuvat replicare, quod bona libera Papirii essent valde intricata, ac pluribus debitis obnoxia, quod starent sub executione plurium mandatorum iam relaxatorum, quia dum ipsa Stratonica esset creditrix anterior pro sua dote debebat de bonis liberis sibi satisficere, aliàs dimittendo ceteris creditoribus posterioribus bona libera, non poffet iuvare remedio dicta authent. res que, & satisfieri de sua dote super bonis fideicommissariis, Rot. dec. 221. n. 10. l. 2. & dec. 646. n. 21. cor. bo. me. Card. Cerro.

Quo verò ad melioramenta allegata per Brandolisium possessorum domus, cum DD. confiterit ea esse in genere probata, idè immiffionem concesserunt actoribus, præfixo termino poffeffori ad ea liquidanda in fpecie, iuxta proximam, de qua Rota in dec. 461. in fin. cor. Puteo lib. 2. Cavaler. dec. 86. & 543. utrobique n. 3. Bichius dec. 304. n. 13. & segg. Et ita utraq; &c.

R. P. D. MOLINES.

Romana Fideicommissi.

Luna 10. Decembris 1691.

ARGUMENTUM.

Exponuntur ea que referentur in superius appofita decisione.

SUMMARIUM.

- 1 Illi in conditione positi, dispositivi censentur vocati.
2 Et censentur quoque successores gravati unum alteri reficere, si post omnium defcientium adfit substitutio favore proximioris.
3 Substitutus in defcientium linea, seu defcientia alienius non censentur vocatus sub extante aliquo de tali linea & defcientia.

A Pars

4 Pars conditionalis comprehendit tantummodo eas personas in dispositiva contentas.

5 Limitatur, quoties in parte conditionali maior amplitudo adfit verborum.

6 Verbum defcientibus tam ad filios, quam ad filias est referendum, si fuerit appofitum post mentionem factam de filiis & filiabus, & c.

7 Eoque magis si referatur in primo loco inftituti fœminas non abhorruerit, n. 9.

8 Appellationes defcientium veniunt aq; defcientibus ex mafculis ac fœminæ.

DECISIO XXV.

Comperta veritate recognitaque iustitia sententia A. C. concedens immiffionem Annibaldi Anibaldensibus de Molaria litrice confortibus vigore fideicommissi ordinati à Petro Alvero, dictum fuit locum sibi vindicare notissimam Egidianam constitutionem prohibentem appellationem in suspensivo in iudiciis poffefforiis, ut in decisione coram me edita sub die 24. Aprilis 1690. adversus quam concessa nova audientia, noviterque ad causam admiffa Maria Laura Alvera prætendente ad aliorum exclusionem, sui favore constare de fideicommissio, difceptandum hodie proposui dubium: An fit standum, vel recedendum à decisione, vel potius cui sit danda immiffio, & inherentes fundamentis præmemorata decisionis, standum in decisione censuerit.

Moti èd qua fupposita existentia fideicommissi in antecedenti decisione comprobata, & in præfenti a nemine impugnata, quoad purificationem illius super qua hodierna conditio disputatio, hæc apparuit constare favore dd. Annibal. & litis confortium, ex eo quia tamquam defcientes ex filiabus Petri fideicommissitensis, veniunt sub ea conditione, ibi: Et defcientibus filiis, & filiabus, & defcientibus eorum, idè quæ eo faturato urbis, cap. 142. de filiis in conditione positi l. 1. censentur dispositivi vocati, & successivè gravati favore proximioris agnati post defcientiam omnium predictorum defcientium, ut ex Soccin. cap. 150. n. 13. Peregrin. cap. 54. sub nu. 7. l. 1. aliisque allegatis dictum fuit in decisione que revideatur, §. Existentia fideicommissi.

Et quidem ad exclusionem prædictæ Mariæ Laura, cum ista prætendat purificationem fideicommissi, uti comprehensa in substitutione propinquorum agnatorum domus, & familia ipsius testatoris, que substitutio, cum sit facta ultimo loco, & defcientibus omnibus defcientibus, tam à filiis, quam filiabus testatoris, & adint inter istos defcientibus Annibal, & litis confortes, non est aperta successio illius favore, cum substitutum in defectum lineæ, seu defcientia alicuius, non censetur vocatus sub extante aliquo de tali linea, & defcientia, l. 1. & quamvis 68. ff. de adp. h. hered. Fulgos. conf. 85. n. 1. Actolin. resol. 115. n. 13. Rot. dec. 210. n. 1. cor. Cerro. dec. 4. n. 1. p. 14. dec. 284. n. 20. & 21. p. 18.

In nihilo obstante unico fundamento adducto à scribentibus pro Laura, quod nempe in parte dispositiva, post defcientiam filiorum mafculorum, eorumque defcientium, substituitur solum fuerint filie fœminæ testatoris, atque idèd quando in subsequenti parte conditionali testator dixit, ibi, Ut defcientibus filiis, & filiabus, & defcientibus eorum, istorum defcientium appellatione, veniant tantum defcientes ex filiis mafculis primis inftituitis, in quorum defcientia testator perpetuum, & absolute constituit fideicommissum, non autem referri debeat quoque verbum, defcientibus, ad defcientes ex feminis, tamquam non vocatos in parte dispositiva, ex regula, quod pars conditionalis comprehendat easdem personas in dispositiva contentas.

Quomiam, ut advertit decifio, que revideatur in §. Hoc obstat, pars dispositiva non est restricta ad certum genus personarum, nec in ea defcientes ex filiabus sunt expressè exclusi, quominò pars conditionalis magis late patet, & est amplioribus verbis concepta, comprehenditque personas diverſas ab expressè in parte dispositiva, dum in hac mentione fit tantum de filiabus testatoris, & in conditionali ulterius progreditur testator, quia post mentionem filiarum addit ibi, & defcientibus, & prouidè stante hac maiori amplitudine verborum in parte conditionali, hæc non regulatur à dispositiva, nec ad eam restringitur, Cafanat. conf. 6. n. 37. Palma nepos dec. 22. n. 71. verf. Ultra quoque, Cardin. de Luc. de fideic. dif. 71. n. 11. Rot. dec. 682. n. 5. dec. 702. n. 9. & 10. cor. Cerro. nec ad hoc contrarium plures in contrarium adductæ autoritates, quia ex earum lectura visum est non applicari, cum loquantur in terminis, in quibus testator, Decif. ad Theatr. de Luca Vol. 111.

verbum, defcientibus, vel alio collectivum, vel dubium, declaravit in parte dispositiva esse accipiendum in eo sensu tantum, vel restrixisit ad certum genus personarum, vel loquendo, quando in parte conditionali non adfuit personæ diverſæ ab expressè in dispositiva.

Verbum autem, defcientibus, in parte conditionali posittum, intelligendum esse de defcientibus ex feminis, sentiebat, tum quia illo testator usus fuit, postquam mentionem fecit de filiis, & filiabus, & defcientibus eorum, idè quæ tam ad filios, quam ad filias verbum, defcientibus, referendum est, l. vltis scriptura 30. §. final. ff. de legat. 1. aliis legederet ratio redi sermonis, si illud referri deberet ad filios mafculos, nam si testator voluisset comprehendere tantum defcientes ex filiis, statim ac dixit, ibi, & defcientibus filiis, appofuisset, & defcientibus eorum, cum autem de defcientibus locutus fuerit, postquam mentionem fecerat etiam de filiabus, ne confundatur oratio, de utrisque defcientibus intellexit dicens, ut in simili Rota dec. 28. n. 75. cor. Arguelles, & tum quia testator non abhorruit, quod in hoc fideicommissio succederet, tam mafculi, quam fœminæ, defcientes ab utrisque, ut patet, quia inftituit Fabricio, & Papirio filiis, cum reciproca inter ipsos, vocavit eorum defcientibus, cum reciproca inter appellatione veniunt aq; defcientes mafculi, & fœminæ, l. vlt. iuxta authent. sep. C. de fuis, & legitim. hered. Rot. dec. 279. n. 13. cor. Bich. unde dum postea in parte conditionali loquitur de defcientibus, maxima urget verifimilitudo, quod fit testator in primo loco inftituitis, & magis dilectis, non abhorruit fœminas, & eorum defcientibus, etiam ad exclusionem propriarum filiarum, multò magis dicens, ut non abhorruerit defcientes à propriis filiabus, ad exclusionem proximioris agnati, & transferentis, ac minus dilecti, Rot. dec. 627. n. 1. p. 2.

Et ita refolutum fuit informantibus Fratribus de Molaria, & Maria Laura, non tamen Angelo ro, & poffeffore, cui tamen quoad melioramenta ab eo præfenti in præfenti propositione refervatum fuit temperamentum, in ea adhibitum, scilicet præfixionis termini ad illa liquidanda &c.

R. P. D. MOLINES.

Romana Fideicommissi.

Luna 22. Junii 1693.

ARGUMENTUM.

Approbantur que supra dignoscuntur extensa.

SUMMARIUM.

- 1 In conditione positi ex statuto urbis censentur dispositivi vocari.
2 Et censentur quoque gravati, si substitutos adfit substitutio.
3 Substitutio concepta sub conditione, si sine filiis, per filiorum existentiam evanescit. Declara. ut n. 4.
4 Verbum, defcientibus, comprehendit tam casum non existentiam, quam superexistentiam, & postea defcientiam.
5 Dictiones, tunc Et eo casu, multoties ex voluntate disponentis sunt demonstrativæ, non taxativæ.
6 Substitutus in defcientium linea, & defcientium non censetur vocatus superextante aliquo de tali linea & defcientia.
7 Pars conditionalis declarationem recipit à dispositiva, nec continere valet personas diverſas ab ipsa dispositiva.
8 Verba - modo & forma, quibus sunt substituiti mafculi, repetuntur ordinem substitutionum supra præscriptum.
9 Pars conditionalis regulanda non est à dispositiva si magis late patet, & amplioribus verbis concepta fit.
10 Relativum refertur ad omnia antecedentia.
11 Sub nomina defcientium veniunt tam defcientibus mafculi quam fœminæ.
12 Verifimile est, quod si testator in filiis primis heredibus magis dilectis voluerit comprehendere defcientes ab eis per fœminas, etiam ad exclusionem propriarum filiarum, multo magis voluerit ad successionem admittitæ defcientes à propriis filiabus ad exclusionem tranſverſalis.
13 Melior iuvare non potest beneficio aurb. res que, si passa fuerit, ut posterioris in bonis liberis satisfactionem consequantur, & n. 16.

DECISIO XXVI.

Fundamenta geminarum decisionum coram me sub diebus 24. Aprilis 1690. & 8. Octobris 1691. subistere DD. existimantur: idcirco in ibi decis. periterunt, nedum quoad existitiam controversi fideicommissi ordinaci a Petro Alvero, & purificationem favore fratrum de Molaria, & litem confortes, verum etiam quoad exclusionem Mariæ Lauræ à dicto fideicommissio, & demum quoad retentionem domus fideicommissaria oppositam per Angelum reum, & illius possessionem ex causa dotis Stratonicæ uxoris Papirii primi hæredis, matris Claridæ, necnon melioramentorum.

Quo enim ad existentiam fideicommissi, & purificationem favore prædictorum de Molaria, litique hæc resolutant, ex quo ipsi descendunt à filiabus feminis Petri fideicommissi tenentis, proindeque uti possunt in conditione post deficientium Fabricii, & Papirii filiorum Petri fideicommissi tenentis, eorumque descendendum, & filiarum eiusdem testatoris, consentitur dispositio vocati, ex statuto urbis c. 142. lib. 1. & gravati inter se restituere usque ad ultimum, ut locum sibi vindicet postrema substitutio facta favore, quod iniorum agnati post deficientium omnium descendendum, tam à filiis, quam à filiabus testatoris, cui profectò substitutioni favore dd. proximiorum locus esse non possit, nisi unus post alterum ex dd. deficientibus esset gravatus restituere, ut late in prima huius causæ decis. §. Essentia fideicommissi.

Nec ad duci mereatur, fideicommissum huiusmodi favore filiarum testatoris, eorumque descendendum, ordinatum fuisse ex tantum causa, quo Fabricius, & Papirius filii masculi testatoris hæredes instituti sine filiis descendunt, ac primum cum illi obiret, fideicommissum huiusmodi favore filiarum testatoris, eorumque descendendum, ordinatum hodie iterum pensio apparuit, testatorem ordinata fideicommissum favore filiarum, eorumque descendendum, etiam in casu, quo filii hæredes instituti decederent cum filiis, qui postea deficerent, tum quia testator habuit præ oculis perpetuitatem fideicommissi, & tractum futuri temporis remotissimum, dum primo loco vocavit filios, eorumque descendentes in infinitum, cum expressa reciproca substitutione inter ipsos: et quæ deficientibus filiis, feminas substituit, & tandem deficientibus filiis, & filiabus, ac deficientibus vocavit proximiores agnatos domus, & familiam ipsius testatoris, quo casu repugnat, quod testator restringere voluerit substitutionem seminariam, & descendendam ab eis, ad eum tantum casum, quo Fabricius, & Papirius decederint sine filiis, cum alias ultima substitutio favore agnatorum adimpleri non possit, Rot. cor. bo. mem. Alexandro VIII. decis. 113. à n. 11. & n. 20. §. leg. & in Carpento arch. fideicommissi 14. Martii 1687. §. Secunda elicitur cor. me. & in prima huius causæ decis. §. Elacuit enim.

Præsertim reflectendo ad illud verbum, deficientibus, appositum tam in parte dispositiva, in qua vocantur filii testatoris, quam conditionali, ubi descendentes comprehenduntur, quod verbum deficientibus, ex sui propria significatione comprehendit tam casum non existentis filiorum ex dd. Fabricio & Papirio, quam superexistentia, & postea deficientia glossa in l. unica, §. ubi autem, verbo deficiat, Cod. de ex. d. l. collen. & in §. hic nobis vers. deficientis, authent. de hered. & fidei. Rota in Romana fideicommissi de Gabriellis, §. Quoniam autem testator, 22. Junii 1689. cor. me.

In nihil refragantibus dictionibus ipsis, ubi deficientibus ipsi filii masculi sine prole, tunc eis substituit filias feminas: Quia ex prædictis dictionibus non restringitur, nec limitatur vocatio feminarum ad casum obitus primorum hæredum, sine filiis, extante perpetuitate fideicommissi voluta à testatore & à tractu futuri temporis remotissimo: sed dictiones prædictæ ex voluntate fideicommissi tenentis stant demonstrativè, non taxativè, Menoch. conf. 117. sub n. 28. Rot. decis. 338. sub nu. 14. coram Gregor.

Quo verò ad exclusionem Mariæ Lauræ prætendentis purificationem fideicommissi ad sui favorem, subistere, etiam viva sunt deducta in secunda huius causæ decisione, nam eius vocatio defumitur ex ultima dispositione facta favore proximiorum agnatorum familiae Gundalavo Alvero fratre d. testatoris, hinc autem substitutioni locus modo esse nequit, cum ea ordinata sit in defectum omnium descendendum à filiis, & filiabus testatoris, qui casus non evenit, cum supersint fratres de Molaria descendentes ex filiabus testatoris; substitutus enim in defectum linearæ, &

descendentium non censetur vocatus super extante aliquo de tali linea, & deficientia, l. 3. l. quamvis 68. ff. de acquir. vel omitt. hered. Fulgof. conf. 85. n. 1. Rot. decis. 310. n. 1. cor. Cerro decis. 43. n. 1. p. 14. cum aliis in secunda huius causæ decisione, §. Et quidem.

Non obstat, quod descendentes ex filiabus testatoris non sint vocati in prima dispositiva, idcirco censeri nequeant comprehenfi in parte conditionali, eo quia pars conditionalis declaracionem recipit à dispositiva, nec continet personas diversas à dispositiva, nam obiectum removetur tum quia non substituit, quod descendentes ex filiabus non sint comprehenfi in parte dispositiva; nam testator substituit filias suas, quas deinde ad invicem substituit modo, & forma, quibus sunt substituti filii masculi, cum autem filii masculi sint ad invicem substituti inter se, & pariter eorum descendentes in infinitum, extendit in eam etiam eorum descendentes, ex efficacia verborum, ibi: Modò, & forma, quibus sunt substituti dicti filii masculi, quæ repetunt ordinem substitutionum ut supra præscriptum, Gratian. disp. 621. num. 28. Rota decis. 152. num. 13. & 14. coram fan. mem. Alexandro VIII. tum etiam quia descendentes ex feminis, presupposito etiam, quod non essent comprehenfi in parte dispositiva, adhuc cum in ista non sint expressè exclusi, nec positiva invenitur restrictio ad certum genus personarum, imò pars conditionalis magis late patet, & ampliorum, imò pars conditionalis magis late patet, & ampliorum, imò pars conceptuali, ac comprehendat personas non expressas in dispositiva, dum in conditionali testator addidit post mentionem filiarum, ibi: Et deficientibus, hæc maior verborum amplitudine in parte conditionalis, sequitur, ut hæc regulanda non sit à dispositiva, nec ad eam restringatur, Cafanar. conf. 6. n. 37. & 38. Palma Nepos alleg. 221. sub n. 10. 71. Rot. decis. 682. n. 5. & decis. 709. n. 9. & 10. cor. Cerro.

Abque eo, quod totalem connexionem, & dependentiam partis conditionalis apposite in conditionali, ubi, ad filios, & filiabus, quæ uti personarum summa referant solum personas in dispositiva expressas; nam restrictio huiusmodi positus excluditur, ex quo testator, ut dictum est ulterius progrediens est in parte conditionalis, ubi postquam mentionem profert de filiis, & filiabus, addidit verbum, ibi: Et deficientibus eorum, quod, nisi ledatur ratio recti sermone, quæ læderetur, si illud referri deberet ad solos descendentes ex filiis, utriusque utriusque descendentes, tam ex filiis, quam ex filiabus, intellexit testatorem dicendum venit, ut in simili dixit Rota decis. 28. n. 76. coram Argelles.

Tantò magis, quia testator non abhorruit, quòd in fideicommissio succederent tam masculi, quam feminae, & descendentes ab utriusque, ut patet ex substitutione facta Fabricio, & Papirio filijs, primis hæredibus institutis, in qua vocantur descendentes eorum in infinitum, sub quo nomine veniunt tam descendentes masculi, quam feminae, Rota decis. 278. num. 13. coram Bich. & alibi passim. Ex quo inquit verisimilitudo, quòd si fideicommissi tenentis in filiis primis hæredibus magis dilectis voluit comprehendere descendentes ab eis per feminas etiam ad exclusionem propriarum filiarum, multo magis voluerit ad successione admittere descendentes à propriis filiabus ad exclusionem proximioris agnati transverfalis, & minus dilecti, Rot. decis. 627. n. 2. p. 2. & in 2. huius causæ decisione, §. Verbum autem circa finem.

Demum quoad retentionem domus controversæ, iterum oppositam ab Angelo Reo, & illius possessore, distracta pro restituenda dote q. Stratonicæ Uxorij Papirii primi hæredis, placuerunt DD. fundamenta prioris decisionis huius causæ, non potuisse deveniri ad dictam domus fideicommissaria alienationem, ex remedio Authent. res qua, Cod. commun. de legat. quia de tempore, quo illa fuit alienata, ad erant plura bona libera Papirii, nempe animalia valoris scut. 1582. plura mobilia ingentis valoris, ut constat ex inventario, & præsertim tenuta nuncupata la Cervellaria, distracta de mense Augusti 1628. & sic ferè per annum post vendicionem domus sequam de anno 1627. quòstante, proculdubio non poterat deveniri ad distracionem bonorum fideicommissariarum, cum remedio diti. Auth. res qua, sit subsidiarium, & locum non habeat existentibus bonis liberis, Rota decis. 189. num. 32. post Zach. de obligat. Cam. decis. 48. n. 6. & 7. p. 12. & alibi passim.

Parùm obstante, quòd prædicta tenuta esse hypothecata favore plurius creditorum Papirii debitoris, quia

DECISIO XXVII.

Reportavit ab A. C. Annibal de Molaria, uti vocatus ad fideicommissum q. Petri Alverij sententiam immisionis in possessionem unius domus sitæ in Platea SS. Apostolorum, possessa ab Angelo, & aliis de Brandolis: quàm sententiam in gradu appellationis cum clausula, confuto quòd sit locus Egidiana, Sac. Rota prævisi quosque decisionibus cor. R. P. D. Molines nempe 24. Aprilis 1690. 10. Decembris 1692. & 22. Junii 1693. ac 29. Martii, & 5. Julii 1694. mandavit exequi.

Iterum verò commissa mihi huiusmodi causa per Signaturam Iustitiae cum clausula, Alteri ad legitimam, committitur existimavi ad evitandam quæstionem super iudicii formalitate, cui aditum præbebat Clericus R. P. D. Molariæ litem continuatis una cum eius fratribus post obitum dicti Annibalis Patris, proponere dubium, An sit procedendum ad legitimam executionem, seu potius sit danda immisio, & DD. tutiorem viam amplectentes, dandam esse immisionem responderunt.

Quoniam ex luculenter deductis decisionibus R. P. D. Molines satis apparet de omnibus requisitis ad obtinendam immisionem in vim leg. fin. Cod. de edit. Dru. Adriano, solen.

Et quidem existentia fideicommissi favore D. Annibalis, & nunc dictorum fratrum de Molaria, quæ in hodierna disputatione fuit de novo acriter impugnata, firma atque omnino stabilis visa fuit, rectè perpeno integro testamento tenore.

Petrus enim testator hæredes suos universales instituit, Fabricium, & Papirium eius filios legitimis, & naturales, quos ad invicem substituit utriusque, pupillariter, & per fideicommissum, & pariter eorum descendentes in infinitum, & abque ulla distracione legitimæ, & rebellicantæ, & falcidæ.

Et deficientibus quæcumque ipsi filii masculi sine prole legitima, & naturali, tunc eis substituit filias feminas ipsius testatoris, quas pariter ad invicem substituit modo, & forma, quibus sunt substituti dicti filii masculi.

Et deficientibus dictis filiis, & filiabus, & descendentes eorum, voluit succedere in hereditate, & bonis ipsius testatoris proximiores agnatos de ipsius domo, & familia.

Cùm itaque extinctis deficientibus Fabricii, & Papirii iustitatis in prima substitutione, superessent fratres de Molaria descendentes à Stratonica filia Petri fideicommissi tenentis relata in secunda substitutione: iure merito ad ipsorum favorem decium fuit proficuum fuisse fideicommissum Petri, tam in vim consecrate voluntatis eiusdem testatoris, quam in vim Romani stat. cap. 142. lib. 1. uti postoritur in conditione ad exclusionem agnatorum de familia contentiva, vocatorum in tercia substitutione præarrata, ut plenè in prima decisione dicti R. P. D. Molines, aliique successerint.

Scriptores autem pro possessioribus, & litem confortibus non inficiabantur amplius vocacionem activam omnium descendendum filiarum Petri fideicommissi tenentis, & merito, quia etiam in secunda substitutione invitata legatur memorata filia, nulla facta expressio successivæ vocacionis deficientium ab ipsis, tamen clara effulgat voluntas Petri continuandi successivam fideicommissum etiam in defectu filiarum, illoque omnes vocandi, tum ob relationem ad modum, & formam primæ substitutionis mascululorum, ibi: Quos pariter ad invicem substituit modo, & forma, quibus sunt substituti dicti filii masculi: unde cum reciproca mascululorum substitutio exprimat vocacionem etiam illorum descendendum in infinitum, ibi: Quos ad invicem substituit, & pariter eorum descendentes in infinitum; ita pariformiter dignificatur Petrum substituitur, & præsertim tenentis filiarum ob efficaciam præfate relationis, ut firmat decisis dicti Rev. P. Domini Molines 22. Junii 1693. §. Non obstat, & ultra ibi allegatos, Rota coram Cerro decis. 460. nu. 12.

Tum etiam certum quia in tercia substitutione expressè positus sub conditione omnes descendentes, tam filiarum mascululorum, quam filiarum feminarum, ad exclusionem solium ultimum loco substituit: ista enim pars conditionalis aptissima est ad declarandum, quòd Petrus per enarratam relationem intellexerat substituitur etiam descendentes feminarum, Cafanar.

quia extendi neque sustineri potest alienatio prædictæ domus nam dicta tenuta della Cervellaria, fuit distracta pro scut. 42. mil. Creditores anteriores Stratonicæ erant tantum pro summa scut. 8000. in reliquis autem scut. 34. mil. consignatis creditoribus dictæ Stratonicæ; hæc satisfieri debebat; ac proinde si Stratonica neglectis sibi fatieris dimitrendo ceteris creditoribus posterioribus bona libera Papirii, sibi præiudicavit, ita ut nequeat jvari beneficio Authent. res qua, Rot. decis. 22. n. 3. & decis. 646. n. 21. cor. Cerr.

Nec replicari valet, quòd prædicta procederet, si Stratonica pro sua dote retinisset bona libera Papirii, & eaque voluntariè dimisisset creditoribus posterioribus; tunc enim privati beneficio Authent. res qua, non autem quando prædicta bona libera non retinet Uxor. Etenim Clarida filia, & heres Stratonicæ, fecit Papirium Patrem verge ad inopiam, multoque creditoribus contra ipsum verge deveniendo ad executionem mandatorum, ad quos repellendus illa usa fuit inhibitione dotali, obtinendo etiam revocationem plurimum executionum; quapropter dum scivit, & vidit alienari bona libera Papirii Patris in creditores posteriores, & sibi non providit, neque allegare beneficium d. Auth. res qua, Rot. decis. 310. p. 4. post Meulin. de pignor. dec. 239. n. 10. p. 5.

Demum quoad aliam retentionem præfentam ab Angelo ex causa melioramentorum, cum de istis, licet consistet in genere, nulla tamen exhibetur justificatio in specie, satis extendit consilium remanere existimant DD. per cautionem de illis res sciendos præstantiam à fratribus de Molaria, quaerendos liquidentur.

Et ita auditis partibus resolutum fuit.

R. P. D. TAURUSIO.
Romana Fideicommissi.
Veneris 18. Martii 1695.
ARGUMENTUM.
Ultra in aliis firmata habetur, quòd substitutio intermedia non caducatur per expiracionem primæ, si intermedia ab illa non dependeat, & diversa in se continetur.
SUMMARIUM.

- 1. In conditione postæ consentur dispositivo vocati ex statu urbis.
- 2. Verba relativa reddunt amplam substitutionem sicut antecedentem.
- 3. Pars conditionalis declaratur dispositivam.
- 4. Pars conditionalis concepta verbis amplioribus, apta est supradaddere quoque alias novas personas in dispositiva non contentas.
- 5. Substitutio dependens à conditione, si sine filiis, per filiarum existentiam exprimitur.
- 6. Filiorum nomine non veniunt nepotes, si testator discretivè aliter loquens fuerit de filiis, & aliter de nepotibus.
- 7. Testator in substitutione apponens conditionem, deficientibus filiis masculi sine prole, explicare videtur quòd sub nomine filiarum non intellexerit vocare nepotes.
- 8. A conf. 21. Olatrad. receditur, quando aliunde contraria apparent testatoris voluntas.
- 9. A conf. 21. Olatrad. recedit solent testator fideicommissi voluerit perpetuitatem.
- 10. In conditione postæ consentur gravanti, testator post extirpcionem sine linea familiam contenturam vocaverit.
- 11. Argumentum à discretivo modo loquendi non est validum, si ad se casum disparitas.
- 12. Caducata prima substitutio ob defectum conditionis omnes alij sequentes exprimitur.
- 13. Limitatur, quoties alie substitutiones non sunt merè accessorie & continuative, sed per oracionem separantiam, ac de per se possunt, novum casum continentem.
- 14. Declaratur Petreus de fideicommissi, art. 15. n. 29.
- 15. Posti in conditione in secunda substitutione, si fuerit vocati in prima, dicti non possunt in secunda invocari, nisi sub eadem conditione, sub qua fuerint expressi in prima vocati.
- 16. Declaratur, ut hæc conclusio admittitur, si agatur de substitutione accessorie, & essentialiter dependentibus à conditione, sicut de contraria.
- 17. Retentio bonorum fideicommissi obnoxiorum non datur pro dote, si ad erant bona libera; & mulier non curaverit consuegi satisfactionem.
- 18. Amplia, licet mulier scientiam non habuerit fideicommissi, & sum. 19.